

Új kiadás – Józsué könyve

Az 1975-ben megjelent és 1990-ben revideált protestáns új fordítású Biblia legújabb revíziójának próbakiadását tartja kezében a Tisztelt Olvasó. A Magyar Bibliatársulat 2006-ban kezdett hozzá a revízió előkészítéséhez, az észrevételek gyűjtéséhez. Munkánk most jutott el arra a pontra, hogy az egyházi bibliaolvasó közvélemény elé tárhatjuk a Szöveggondozó Bizottság revíziós munkájának gyümölcseit, köztük Józsué könyvét.

A bibliai szöveg gondozása során a következő revíziós alapelvekhez igyekeztünk tartani magukat: 1. Figyelembe vettük és értékeltük az 1990 és 2008 között beérkezett észrevételeket és javaslatokat. 2. Meg kívántuk őrizni az új fordítású Biblia alapvető szövegkritikai és fordítási döntéseit (a formális és a dinamikus ekvivalencia kiegyensúlyozott alkalmazása), a bibliai szöveg tagolását és az emelkedett, mai beszélt köznyelvi szintet. Ezeken a területeken csak akkor változtattunk az új fordítás szövegén, ha azt a mai írásértelmezési és fordításelméleti konszenzus megkövetelte. 3. Javítottuk a felismert nyomdahibákat, fordítási tévedéseket és archaikus (a mai beszélt nyelvben már nem használatos) kifejezéseket. 4. Igyekeztünk javítani a fordítás egységességén, következetességén. 5. Törekedtünk a „jó magyarságú” nyelvi megoldásokra, valamint arra, hogy az új bibliai szöveg felolvasva („szószéki használat”) is jól hangozzék. Legfőképpen pedig azt reméljük, hogy a revíziós munka eredményeként Isten igéje még inkább érthetően és tisztábban szólalhat meg magyar nyelven.

A most kézben tartott szöveget a Magyar Bibliatársulat tagegyházainak hivatalos honlapjain, pdf formátumban jelentetjük meg. A változtatott verseket pirossal különböztettük meg az 1990-es szöveghez képest változatlanul hagyott versektől.

Köszönjük az eddig kapott észrevételeket, és arra szeretnénk kérni mindenkit, hogy a revideált szöveggel kapcsolatos véleményével bátran keressen meg bennünket az info@bibliatarsulat.hu e-mail címen vagy levélben a 1113 Budapest Bocskai út 35. postacímen.

Magyar Bibliatársulat

JÓZSUÉ KÖNYVE

1

Isten parancsa és ígérete Józsuénak

¹Mózesnek, az ÚR szolgájának halála után ezt mondta az ÚR Józsuénak, Nún fiának, Mózes szolgájának: ²Mózes, az én szolgám meghalt. Most azért indulj, kelj át itt a Jordánon, te és ez az egész nép arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok. ³Nektek adok minden helyet, amelyre lábatokkal léptek, ahogyan megígértem Mózesnek. ⁴A pusztától és a Libánontól a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig, nyugat felé pedig a Nagy-tengerig a ti területek lesz a hettiták egész országa. ⁵Senki sem állhat ellened egész életedben. Veled leszek, ahogyan Mózesrel is veled voltam. Nem hagylak magadra téged, és nem hagylak el. ⁶Légy erős és bátor, mert te teszed ezt a népet annak az országnak az örökösévé, amelyről megesküdtem atyáiknak, hogy nekik adom. ⁷Csak légy erős és igen bátor, tartsd meg és teljesítsd mindenben azt a törvényt, amelyet Mózes, az én szolgám parancsolt neked. Ne térj el attól se jobbra, se balra, hogy boldogulj mindenütt, amerre csak jársz. ⁸Ne hagyd abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, arról elmélkedj éjjel-nappal, őrizd meg és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz. ⁹Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz.

Készülődés a honfoglalásra

¹⁰Józsué ezt parancsolta a nép előjáróinak: ¹¹MenjeteK végig a táboron, és parancsoljátok meg a népnek: Készítsetek magatoknak útravalót, mert három nap múlva átkeltek itt a Jordánon, hogy bemenjeteK, és birtokba vegyeteK azt a földet, amelyet IsteneK, az ÚR neKtek ad birtokul.

¹²A rúbenieknek, a gádiaknak és Manassé törzse feléneK ezt mondta Józsué:

¹³EmlékezzeteK arra, amit Mózes, az ÚR szolgája parancsolt meg neKtek: IsteneK, az ÚR nyugalmaK ad neKtek, és neKtek adja ezt a földet. ¹⁴FeleségeiteK, gyermekeiteK és jószágaitoK maradjanak ezen a földön, amelyet neKtek adott Mózes, a Jordánon túl. Ti pedig mindnyájan, akik vitéz harcosoK vagytoK, keljeteK át harcra készen testvéreiteK élén, és segítseteK öKet, ¹⁵amíg nyugalmaK nem ad az ÚR testvéreiteKnek éppúgy, mint neKtek, és birtokba nem vesziK öK is azt a földet, amelyet neKik ad IsteneK, az ÚR. Azután visszatérheteK birtokul kapott földeteKre, hogy birtokba vegyeteK azt, amit Mózes, az ÚR szolgája neKtek adott a Jordántól napkeletre.

¹⁶AzoK pedig így válaszoltak Józsuénak: Megtesszük mindazt, amit parancsoltál, és elmegyünk bárhová, ahová csak küldesz. ¹⁷Mindenben hallgatunk majd rád, ahogyan Mózesrel hallgattunk, csak legyen veled is Istened, az ÚR, ahogyan Mózesrel veled volt. ¹⁸Halállal lakoljon mindenki, aki ellene szegül parancsodnak, és nem hallgat szavadra, bármit is parancsolsz neki. Csak légy erős és bátor!

2

Józsué kémeket küld Jerikóba

¹Akkor Józsué, Nún fia, titokban két kémel küldött Sittímből, és ezt mondta neKik: MenjeteK, vegyeteK szemügyre azt a földet és Jerikót! AzoK elmentek, betérteK egy Ráháb nevű parázna nő házába, hogy ott töltseK az éjszakát. ²De Jerikó királyát figyelmeztetteK: Vigyázz! Izráeli férfiaoK jötteK ide az éjjel, hogy kikémléljék az országot. ³Jerikó királyá ezüzenete Ráhábnak: Add ki azoKat a férfiaoK, akik hozzád érkezeteK, és betérteK a házaKba, mert azért jötteK, hogy kikémléljék az egész országot. ⁴Az asszony azonban fogta és elrejtette a két férfit, majd ezt mondta: Igaz, hogy betérteK hozzám azoK a férfiaoK, de nem tudtam, honnan valóK. ⁵Kapuzárás idején, amikor besötétedett, eltávoztak. Nem tudom, hová mentek azoK a férfiaoK. Fussatok gyorsan utánuk, mert még utolérheteK öKet! ⁶Pedig fölvitte öKet a háztetőre, és elbújtatta a

lenkóró közé, ami ki volt rakva a háztetőn. ⁷A városbeli férfiak ekkor üldözésükre indultak a Jordán gázlóihoz vezető úton. A kaput pedig, amint kimentek az üldözők, bezárták.

Ráháb megmenti a kémeket

⁸Mielőtt a kémek lefeküdtek volna, fölment hozzájuk Ráháb a háztetőre, ⁹és ezt mondta nekik: Tudom, hogy az ÚR nektek fogja adni ezt a földet, hiszen rettegés fogott el bennünket miattatok, és máris reszket töletek ennek a földnek minden lakója. ¹⁰Mert hallottuk, hogyan szárította ki az ÚR előttetek a Vörös-tenger vizét, amikor kijöttetek Egyiptomból, és hogy mit tettetek a Jordánon túl Szíhónnal és Óggal, az emóriak két királyával, akiket kiirtottatok.

¹¹Amikor ezt meghallottuk, megdermedt a szívünk, és még a lélegzete is elállt mindenkinek miattatok. Bizony, a ti Istenetek, az ÚR az Isten fenn az égben és lenn a földön! ¹²Most azért esküdjetek meg nekem az Úrra, hogy amilyen irgalommal bántam én veletek, ti is olyan irgalommal bántok majd apám háza népével, és biztos jelét adjátok annak, ¹³hogy életben hagyjátok apámat, anyámat, fivéreimet, nővéreimet és minden hozzátartozójukat, és megmentitek életünket a haláltól. ¹⁴A férfiak így válaszoltak neki: Életünkkel kezeskedünk értetek, ha ti nem áruljátok el a mi ügyünket. Amikor az ÚR nekünk adja ezt a földet, irgalmasan és hűséggel bánunk majd veled.

¹⁵Akkor kötélén leeresztette őket az ablakon át – háza ugyanis a városfalon volt, és így a városfalon lakott –, ¹⁶és azt mondta nekik: Menjete a hegyekbe, hogy rátok ne találjanak az üldözők! Rejtőzzetek ott három napig, amíg az üldözők vissza nem térnek; azután majd útnak indulhattok. ¹⁷A férfiak ezt mondták neki: Nem fogjuk megszegni azt az esküt, amelyet neked tettünk. ¹⁸Ezért amikor bejövünk erre a földre, kösd ezt a piros fonálból font zsineget arra az ablakra, amelyen át leeresztettél bennünket. Gyűjtsd magadhoz a házba apádat, anyádat, testvéreidet és apád egész háza népét! ¹⁹Ha azután bárki is kilép házad ajtaján az utcára, az maga tehet arról, ha meghal, mi ártatlanok leszünk. De minket sújtsa a büntetés, ha valaki kezét emel azokra, akik veled lesznek a házban. ²⁰Ha azonban elárulod a mi ügyünket, akkor nem kötelez bennünket az az eskü, amellyel megeskettél bennünket. ²¹Az asszony így felelt: Legyen úgy, ahogy mondtátok! Azután elküldte őket, és azok elmentek. A piros zsineget pedig rákötötte az ablakra. ²²A kémek elmentek, eljutottak a hegyekbe, és ott maradtak három napig, amíg az üldözők vissza nem tértek. Keresték ugyan őket az üldözők mindenfelé, de nem találták. ²³Azután visszaindult a két férfi, lejött a hegyekből, átkelt a Jordánon, és megérkezett Józsuéhoz, Nún fiához. Elbeszéltek neki mindazt, ami velük történt. ²⁴Ezt mondták Józsuénak: Bizony, kezünkbe adta az ÚR azt az egész földet, máris reszket tőlünk annak a földnek minden lakója.

3

Megérkezés a Jordánhoz

¹Józsué másnap korán reggel fölkel, útnak indultak Sittímből, és eljutottak a Jordánhoz – ő meg Izráel fiai mindnyájan. Ott táboroztak, mielőtt átkeltek volna. ²Három nap múlva végigmentek az előljárók a táboron, ³és megparancsolták a népnek: Ha látjátok, hogy a lévita papok fölemelik Isteneteknek, az Úrnak szövetségládáját, akkor kerekedjete föl ti is, és menjetek utána! ⁴De maradjon mintegy kétezer könyök távolság köztetek és közte; ne menjetek túl közel hozzá! Így tudjátok majd, melyik úton kell mennetek, hiszen nem jártatok még soha ezen az úton.

⁵Józsué ezt mondta a népnek: Szenteljéte meg magatokat, mert holnap csodákat tesz köztetek az ÚR. ⁶A papoknak pedig ezt mondta Józsué: Emeljéte föl a szövetség ládáját, és vonuljatek a nép előtt! Fölemelték tehát a szövetség ládáját, és mentek a nép előtt.

⁷Az ÚR pedig ezt mondta Józsuénak: A mai naptól kezdve nagyra teszek téged egész Izráel szemében, hadd tudják meg, hogy veled leszek, ahogyan Mózzel is vele voltam.

⁸Parancsold meg azért a szövetség ládáját vivő papoknak: Amikor odaértek a Jordán vizéhez, álljatok bele a Jordánba!

⁹Azután ezt mondta Józsué Izráel fiainak: Jöjjetek ide, és hallgassátok meg Isteneteknek, az Úrnak beszédét! ¹⁰Ebből tudjátok meg, hogy az élő Isten van köztetek – mondta Józsué –, és hogy ő valóban elüzi előleket a kánaániakat, a hettitákat, a hivvieket, a perizzieket, a girgásiakat, az emóriakat és a jebúsiakat: ¹¹Íme, az egész föld URának a szövetségládája átmegy előttek a Jordánon! ¹²Most tehát válasszatok ki tizenkét férfit Izráel törzseiből, törzsenként egyet-egyét. ¹³És mihelyt a Jordán vizét érinti a papok lába, akik az Úrnak, az egész föld URának a ládáját viszik, a Jordán vize kettéválik, a felülről lefelé folyó víz pedig megáll, akár egy gát.

Csodálatos átkelés a Jordánon

¹⁴Akkor fölkerekedett sátraiból a nép, hogy átkeljen a Jordánon. A papok vitték a szövetség ládáját a nép előtt. ¹⁵A Jordán medre pedig az aratás idején mindvégig egészen tele volt. Amint a ládát vivők megérkeztek a Jordánhoz, és a ládát vivő papok lába a folyó szélén beleért a vízbe, ¹⁶egyszerre csak megállt a fölülről lefelé folyó víz, feltornyosult egy nagy szakaszon, akár egy gát, Ádámnál, annál a városnál, amely Cáretán mellett volt, az Arábá-tenger, azaz a Sós-tenger felé folyó víz pedig teljesen különvált. Így kelt át a nép Jerikóval szemben. ¹⁷Az ÚR szövetségládáját vivő papok ott álltak szilárdan a Jordán száraz medrében. Egész Izráel átkelt, és mindaddig száraz volt a folyómeder, amíg az egész nép mindenestül át nem kelt a Jordánon.

4

A tizenkét emlékkő felállítása

¹Amikor az egész nép mindenestül átkelt a Jordánon, azt mondta az ÚR Józsuénak: ²Válasszatok ki a népből tizenkét férfit, törzsenként egyet-egyét, ³és parancsoljátok meg nekik: Vegyetek föl tizenkét követ innen a Jordán közepéből, ahol a papok lába áll szilárdan, vigyétek azokat magatokkal, és tegyétek le a szálláson, ahol ma éjjel megszálltok.

⁴Józsué odahívta azt a tizenkét férfit, akiket Izráel fiai közül kijelölt, törzsenként egyet-egyét, ⁵és azt mondta nekik Józsué: Menjetek be a Jordán közepébe, Isteneteknek, az Úrnak ládája elé, és vegyen föl mindegyikötök egy-egy követ a vállára, Izráel törzseinek a száma szerint. ⁶Legyen ez emlékeztető jelül közöttetek! És ha majd megkérdezik fiaitok, hogy miféle kövek ezek, ⁷akkor ezt mondjátok nekik: Kettévált a Jordán vize az ÚR szövetségládája előtt, amikor átkelt a Jordánon; kettévált a Jordán vize, és erre emlékeztetik ezek a kövek Izráel fiait mindörökké. ⁸Izráel fiai úgy cselekedtek, ahogyan Józsué parancsolta. Fölvettek a Jordán közepéből tizenkét követ Izráel törzseinek száma szerint, ahogyan az ÚR mondta Józsuénak. Magukkal vitték a szállásukra, és ott letették azokat.

⁹Tizenkét követ állíttatott föl Józsué a Jordán közepén is, azon a helyen, ahol a szövetség ládáját vivő papok lába állt. Ott is vannak mind a mai napig.

Az ÚR ládája átkel a Jordánon

¹⁰A ládát vivő papok a Jordán közepén álltak, amíg végbe nem ment mindaz, amit Józsué az ÚR parancsára megmondott a népnek. Mindezt már Mózes így parancsolta Józsuénak. A nép pedig sietve átkelt. ¹¹Miután az egész nép mindenestül átkelt, az ÚR ládája is átkelt a papokkal együtt, és a nép élére állt. ¹²Rúben fiai, Gád fiai és Manassé törzsének a fele is átkelt harcra készen Izráel fiai élén, ahogyan meghagyta nekik Mózes. ¹³Mintegy negyvenezer fölfegyverzett ember kelt át az ÚR színe előtt, hogy harcoljon Jerikó síkságán.

¹⁴Az ÚR nagyra tette azon a napon Józsuét egész Izráel szemében: éppúgy tisztelték egész életében, mint ahogyan Mózeszt tisztelték.

¹⁵Az ÚR azt mondta Józsuénak: ¹⁶Parancsold meg a bizonyság ládáját vivő papoknak, hogy jöjjenek ki a Jordánból! ¹⁷Józsué tehát megparancsolta a papoknak: Jöjjetek ki a Jordánból! ¹⁸Amikor kijöttek az ÚR szövetségládáját vivő papok a Jordán közepéből, alighogy szárazra tették a lábukat, visszatért helyére a Jordán vize, és úgy folyt, hogy a medre egészen megtelt, éppúgy, mint azelőtt.

¹⁹Az első hónap tizedikén jött ki a nép a Jordánból, és tábort ütött Gilgálban, Jerikó keleti határán. ²⁰Azt a tizenkét követ, amelyet a Jordánból vettek ki, Gilgálban állíttatta föl Józsué, ²¹és ezt mondta Izráel fiainak: Ha majd megkérdezik fiaitok apáiktól, hogy miféle kövek ezek, ²²magyarázzátok el fiaitoknak, hogy szárazon kelt át Izráel itt a Jordánon. ²³Mert Istenetek, az ÚR kiszárította a Jordán vizét elöttetek, amíg átkeltetek. Így cselekedett Istenetek, az ÚR a Vörös-tengerrel is: kiszárította elöttünk, amíg átkeltünk rajta, ²⁴hogy megtudja a föld minden népe, milyen erős az ÚR keze, és hogy féljétek Isteneteket, az Urat mindenkor.

5

Körülmetékedés és páskaiünnep Kánaánban

¹Amikor meghallotta az emóriak összes királya túl a Jordánon, nyugat felé, és a kánaániak valamennyi királya a tenger mellett, hogy kiszárította az ÚR a Jordán vizét Izráel fiai előtt, amíg átkeltek rajta, megdermedt a szívük, és még a lélegzetük is elállt Izráel fiai miatt.

²Abban az időben mondta az ÚR Józsuénak: Készíts kőkéseket, és metéld körül újból Izráel fiait! ³Józsué tehát kőkéseket csinált magának, és az Arálót-halmon körülmetélte Izráel fiait. ⁴Azért metélte őket körül Józsué, mert a hadköteles férfiak, akik kijöttek Egyiptomból, mind meghaltak útközben a pusztában, miután kijöttek Egyiptomból; ⁵körül volt ugyan metélve az egész nép, amely kijött, de útközben, a pusztában született nép közül, miután kijöttek Egyiptomból, már senkit sem metéltek körül. ⁶Mert negyven évig vándoroltak Izráel fiai a pusztában, miközben elpusztult az egész nép, valamennyi hadköteles, akik kijöttek Egyiptomból, mivel nem hallgattak az ÚR szavára. Ezért megesküdött az ÚR, hogy nem engedi meglátniuk azt a földet, amelyről megesküdött az ÚR atyáiknak, hogy nekünk adja, a tejjel és mézzel folyó földet, ⁷és fiaikat állította a helyükre. Őket metélte körül Józsué. Ezek ugyanis körülmetéletlenek voltak, mert útközben nem metélték körül őket. ⁸Amikor azonban befejezték az egész nép körülmetélését, a helyükön maradtak, a táborban, amíg erőre nem kaptak.

⁹Az ÚR pedig ezt mondta Józsuénak: Ma hártottam el rólatok az egyiptomi gyalázatot. Ezért hívják azt a helyet Gilgálnak mind a mai napig.

¹⁰Amikor Gilgálban táboroztak Izráel fiai, megtartották a páskát a hónap tizennegyedik napján este, Jerikó síkságán. ¹¹A páska második napján kovásztalan kenyeret ettek a föld terméséből és pörkölt gabonát ugyanazon a napon. ¹²A manna pedig megszűnt a következő naptól fogva, hogy ettek a föld terméséből. Nem volt többé mannája Izráel fiainak, hanem már abban az évben Kánaán földjének a termését ették.

¹³Amikor Józsué Jerikónál volt, föltekintett, és látta, hogy egy férfi áll előtte, kivont karddal a kezében. Odament hozzá Józsué, és megkérdezte tőle: Közénk tartozol, vagy ellenségeinkhez? ¹⁴Az pedig így felelt: Nem, én az ÚR seregének a vezére vagyok; éppen most érkeztem. Ekkor Józsué arccal a földre borult előtte, meghajolt, és ezt kérdezte tőle: Mit akar mondani szolgáljának az én Uram? ¹⁵Az ÚR seregének a vezére így felelt Józsuénak: Oldd le sarudat a lábadról, mert szent az a hely, ahol állsz. Józsué így is tett.

6

Jerikó bevétele

¹Jerikó olyan alaposan be volt zárva Izráel fiai miatt, hogy se ki, se be nem mehetett senki.

²Ekkor azt mondta az ÚR Józsuének: Lásd, a kezedbe adom Jerikót és királyát vitéz harcosaival együtt. ³Járjátok hát körül a várost, valamennyi harcos kerülje meg egyszer: így tégy hat napon át! ⁴Hét pap vigyen hét kosszarvból készült kürtöt a láda előtt! A hetedik napon hétszer kerüljétek meg a várost, a papok pedig fújják meg a kürtöket! ⁵És ha majd hosszan fújják a kosszarvakat, ti pedig meghalljátok a kürt szavát, törjön ki hatalmas csatakiáltásban az egész nép! Akkor le fog omlani a város kőfala, és a nép bevonulhat, mindenki egyenest előre.

⁶Józsué, Nún fia hívatta tehát a papokat, és így szólt hozzájuk: Vegyétek föl a szövetség ládáját, hét pap pedig vigyen hét kosszarvból készült kürtöt az ÚR ládája előtt. ⁷A népnek pedig ezt mondta: Vonuljatok föl, járjátok körül a várost, és a fegyveresek vonuljanak az ÚR ládája előtt!

⁸Úgy is történt, ahogyan Józsué megmondta a népnek. A hét pap, aki a hét kosszarvból készült kürtöt vitte, az ÚR előtt vonult, és fújta a kürtöket, az ÚR szövetségládája pedig utánuk haladt.

⁹A fegyveresek a kürtöket fúvó papok előtt haladtak, az utóvéd pedig a láda után ment, és egyfolytában fújta a kürtöket. ¹⁰A népnek azonban megparancsolta Józsué: Ne kiáltatok, a hangotokat se lehessen hallani, és egy szó se jöjjön ki a szátokból addig, amíg azt nem mondom nektek, hogy törjétek ki csatakiáltásban. Akkor aztán kiáltozzatok! ¹¹Körülvitette tehát az ÚR ládáját, megkerülve egyszer a várost. Azután visszatértek a táborba, és a táborban töltötték az éjszakát.

¹²Másnap korán reggel fölkel Józsué, a papok pedig fölveték az ÚR ládáját. ¹³A hét pap, aki a hét kosszarvból készült kürtöt vitte, az ÚR ládája előtt ment, és folyton fújta a kürtöket. A fegyveresek előttük haladtak, az utóvéd pedig követte az ÚR ládáját. Folyton fújta a kürtöket. ¹⁴A második napon is megkerülték egyszer a várost, azután visszatértek a táborba. Így cselekedtek hat napon át.

¹⁵A hetedik napon pedig az történt, hogy pirkadatkor fölkeltek, és a szokott módon megkerülték a várost, most azonban hétszer. Csak ezen a napon kerültek meg hétszer a várost. ¹⁶Amikor hetedszer fújják meg a papok a kürtöket, ezt mondta Józsué a népnek: Kiáltatok, mert nektek adja az ÚR a várost! ¹⁷Átok terhe alatt ki kell irtani a várost, az ÚR az mindenestül! Csak a parázna Ráháb maradjon életben mindazokkal együtt, akik a házában vannak, mert elrejtette a követeket, akiket kiküldtünk. ¹⁸Hozzá ne nyúljatok a kiirtandókhöz, különben rátok száll az átok; el ne vegyetek semmit a kiirtandókból, mert átkot hoztok Izráel táborára, és szerencsétlenségbe döntitek! ¹⁹Az összes ezüstöt és aranyat meg a réz- és vastárgyakat az Úrnak szenteljétek, azok az ÚR kincstárába kerüljenek. ²⁰Ekkor kiáltani kezdett a nép, és megfújják a kürtöket. És amikor meghallotta a nép a kürtzengést, hatalmas harci kiáltásban tört ki, és a kőfal leomlott. A nép pedig bevonult a városba, mindenki egyenest előre, és elfoglalták a várost. ²¹Kardélre hánytak, kiirtottak mindent, ami a városban volt: férfit és nőt, ifjat és öreget, marhát, juhót és szamarat.

Ráháb megmenekül

²²A két férfinak pedig, akik kikémlelték azt a földet, ezt mondta Józsué: Menjétek be annak a parázna nőnek a házába, és hozzátok ki onnan őt és minden hozzátartozóját, ahogyan megesküdtem neki! ²³Bementek tehát az ifjú kéme, és kihozták Ráhábót, apját, anyját, testvéreit és minden hozzátartozóját. Kihozták egész nemzetségét, és elhelyezték őket Izráel táborán kívül. ²⁴A várost pedig mindenestül fölperzselték. Csak az ezüstöt és az aranyat, meg a réz- és vastárgyakat tették az ÚR házában a kincstárába. ²⁵De a parázna Ráhábót, apja háza népét és minden hozzátartozóját életben hagyta Józsué. Letelepedett Izráelben, és ott él mind a mai napig, mert elrejtette a követeket, akiket Jerikóba küldött kémkedni Józsué.

²⁶Abban az időben mondta ezt az átkot Józsué: Átkozott legyen az ÚR előtt az az ember, aki hozzáfog, hogy fölépítse ezt a várost, Jerikót! Elsősülöttjére rakja le az alapját, és

legkisebb fiára állítsa föl kapuit! ²⁷Az ÚR Józsuéval volt, és elterjedt a híre az egész országban.

7

Izráel veresége Ajnál

¹De Izráel fiai hűtlenül bántak a kiirtásra rendelt dolgokkal, mert a Júda törzséből való Ákán, Karmí fia, Zabdí unokája, Zerah dédunokája elvett a kiirtandó dolgokból. Ezért föllángolt az ÚR haragja Izráel fiai ellen.

²Józsué ugyanis néhány férfit küldött Jerikóból Ajba, amely Bét-Áven mellett van, Bételtől keletre, és azt mondta nekik: Menjetek, és nézzetek körül azon a földön! A férfiak elmentek, és kikémlelték Ajt. ³Amikor visszatértek Józsuéhoz, azt mondták neki: Ne vonuljon föl az egész nép. Csak két- vagy háromezer ember vonuljon föl, azok is megverik Ajt. Ne fáraszd oda az egész népet, mert kevesen vannak azok. ⁴Fölvonultak tehát oda a népből mintegy háromezren, de megfutamodtak az ajbeliek elől. ⁵Megöltek közülük az ajbeliek mintegy harminchat embert, üldözték őket a kaputól egészen Sebárimig, és megverték őket a lejtőn. Ekkor valósággal megolvadt a nép szíve, és olyanná lett, mint a víz.

⁶Józsué pedig megszagatta ruháját, arccal a földre borult az ÚR ládája előtt, és úgy maradt estig, Izráel véneivel együtt. A fejükre port hintettek. ⁷Akkor ezt mondta Józsué: Jaj, Uram, Uram! Miért is hoztad át ezt a népet a Jordánon, ha most az emóriaiak kezébe adsz bennünket, hogy elpusztítsanak? Bárcsak úgy határoztunk volna, hogy a Jordánon túl maradunk! ⁸Ó, Uram! Mit mondjak most, hogy Izráel máris megfutamodott ellenségei elől? ⁹Ha meghallják ezt a kánaániak és az ország többi lakói, akkor körülfoznak bennünket, és még a nevünket is kiirtják a földről. Mit teszel akkor a te nagy nevedért?

A vereség oka: Ákán bűne

¹⁰Az ÚR azt felelte Józsuénak: Kelj föl! Miért fekszel ott, arccal a földre borulva? ¹¹Vétkezett Izráel, megszegték szövetségemet, amelyre köteleztem őket, mert elvették a kiirtásra szánt dolgokból, ellopták, és titokban a holmijuk közé tették. ¹²Azért nem tudtak megállni Izráel fiai ellenségeikkel szemben, és azért futamodott meg ellenségei elől, mert utolérte őket az átok. Nem leszek többé veletek, ha nem pusztítjátok ki magatok közül a kiirtani valót! ¹³Kelj föl, szenteld meg a népet, és ezt mondd: Szenteljétek meg magatokat holnapra! Mert így szól az ÚR, Izráel Istene: Kiirtani való van közötted, Izráel! Nem tudtok megállni ellenségeitek előtt, amíg el nem távolítjátok magatok közül a kiirtani valót. ¹⁴Jöjjetek ide reggel törzsenként. Abból a törzsből, amelyet sorsvetés útján megjelöl az ÚR, jöjjenek ide a nemzetségek. Abból a nemzetségből, amelyet megjelöl az ÚR, jöjjenek ide a családok. Abból a családból, amelyet megjelöl az ÚR, jöjjenek ide a férfiak. ¹⁵Akit azután kiirtandónak jelöl ki, azt meg kell égetni mindenével együtt, mert megszegte az ÚR szövetségét, és gyalázatos dolgot követett el Izráelben.

¹⁶Józsué korán reggel fölkelt, felsorakoztatta Izráel törzseit, és a sorsvetés Júda törzsét jelölte meg. ¹⁷Azután felsorakoztatta Júda nemzetségeit, és a sorsvetés Zerah nemzetségét jelölte meg. Azután felsorakoztatta Zerah nemzetségéből a családfőket, és a sorsvetés Zabdí jelölte meg. ¹⁸Amikor az ő családjának a férfiai sorakoztatta fel, a sorsvetés a Júda törzséből való Ákánt, Karmí fiát, Zabdí unokáját, Zerah dédunokáját jelölte meg.

¹⁹Ekkor azt mondta Ákának Józsué: Fiam, adj dicsőséget az ÚRnak, Izráel Istenének! Tégy bűnvallást előtte, és mondd el nekem, hogy mit tettél, ne titkolj el semmit előlem!

²⁰Ákán így válaszolt Józsuénak: Valóban én voltam az, aki vétkezett az ÚR, Izráel Istene ellen, mert a következőt tettem: ²¹megláttam a zsákmány között egy szép sineári köntöst, kétszáz sekel ezüstöt és egy ötven sekel súlyú aranyrudat. Megkívántam és elvettem őket. Ott vannak a sátramban elásva a földbe, az ezüst is alattuk van. ²²Ekkor Józsué követeket küldött, akik elfutottak a sátorba. És csakugyan el volt ásva mindez a sátrában, és az ezüst is alatta

volt. ²³Előhozták a sátorból, odavitték Józsuéhez és Izráel fiaihoz, és odatették az ÚR színe elé.

²⁴Józsué pedig fogta Ákánt, Zerah fiát, az ezüstöt, a köntöst, az aranyrudat, fiait és leányait, marháit, szamarait és juhait, sátrát és mindenét. Vele volt egész Izráel, és elvitték őket az Ákór völgyébe. ²⁵Ott ezt mondta Józsué: Szerencsétlenséget hoztál ránk! Fordítsa az ÚR ezt a szerencsétlenséget most rád! És megkövezte őket egész Izráel, majd elégették őket. Így kövezték meg őket. ²⁶Azután nagy kőhalmot raktak föléje, amely a mai napig megvan. Ekkor megszűnt az ÚR izzó haragja. Ezért nevezik azt a helyet Ákór-völgynek mind a mai napig.

8

Haditerv Aj elfoglalására

¹Azután ezt mondta az ÚR Józsuénak: Ne félj, és ne rettegj! Vedd magad mellé az egész hadinépet, azután indulj és vonulj Aj városa ellen! Meglásd, kezedbe adom Aj királyát, népét, városát és földjét. ²Úgy bánj Aj városával és királyával, ahogyan Jerikóval és királyával bántál, de a zsákmány és az állatok a ti prédátok lehet. Álljatok lesbe a város mögött!

³Elindult tehát Józsué az egész hadinéppel, és fölvonultak Aj ellen. Kiválasztott Józsué harmincezer erős vitézt, és elküldte őket éjjel. ⁴Ezt a parancsot adta nekik: Figyeljetek rám! Álljatok lesbe a városnál, a város mögött. Ne legyetek nagyon messze a várostól, és legyetek mindnyájan készenlétben! ⁵Én a velem levő egész néppel megközelítem a várost. Ha majd kijönnek ellenünk, mint először, elfutunk előlük. ⁶Ők utánunk fognak jönni annyira, hogy elszakítjuk őket a várostól, mert azt gondolják, hogy futunk előlük, mint először. Mi tehát futunk előlük. ⁷Ti akkor indítsatok támadást a leshelyről, és vegyétek birtokba a várost, mert Istenetek, az ÚR kezetekbe adja azt. ⁸És ha bevettétek a várost, gyújtsátok föl! Az ÚR szava szerint cselekedjete! Lássátok, ezt parancsoltam nektek! ⁹Azután elküldte őket Józsué. Azok elmentek a leshelyre, és elhelyezkedtek Bétel és Aj között, Ajtól nyugatra. Józsué pedig a nép között töltötte ezt az éjszakát.

¹⁰Korán reggel fölkel Józsué, számba vette a népet, azután fölvonult Izráel véneivel a nép élén Aj ellen. ¹¹Az egész vele levő hadinép felvonult. Így közeledtek, és megérkeztek a város alá. Tábort ütöttek Ajtól északra úgy, hogy egy völgy volt köztük és Aj között. ¹²Ekkor kijelölt mintegy ötezer embert, és lesbe állította őket Bétel és Aj között a várostól nyugatra. ¹³Így helyezték el a népet: a tábor egészét a várostól északra, a lesből támadókat pedig a várostól nyugatra. Józsué ezt az éjszakát a völgyben töltötte.

Aj város elfoglalása

¹⁴Amikor látta ezt Aj királya, a város férfiai korán reggel nagy hirtelen kivonultak, hogy megütközzenek Izráellel. A király és egész népe arra a helyre ment, ahová várták: az Arábá-völgy szélére; nem tudta ugyanis, hogy lest vetettek neki a várostól nyugatra. ¹⁵Józsué és egész Izráel pedig, mintha vereséget szenvedtek volna tőlük, futásnak eredtek a puszta felé. ¹⁶Ekkor hadba szólították az egész népet, amely még a városban volt, hogy üldözőbe vegyék őket. És miközben Józsuét üldözték, elszakadtak a várostól. ¹⁷Nem maradt senki Ajban és Bételben, aki ne eredt volna Izráel nyomába. A várost tárva-nyitva hagyták, és úgy üldözték Izráelt.

¹⁸Akkor ezt mondta az ÚR Józsuénak: Nyújtsd ki a kezeden levő dárdát Aj felé, mert a kezeden adtam azt. Józsué kinyújtotta a kezében levő dárdát a város felé. ¹⁹Erre a lesben állók gyorsan előjöttek az állásaikból, és rohamra indultak, amint Józsué kinyújtotta a kezét. Behatoltak a városba, és elfoglalták, majd nyomban felgyújtották a várost. ²⁰Amikor az ajbeliek hátrafordultak, látták, hogy a város füstje az ég felé száll, és nincs módjuk se erre, se arra menekülni, mert a puszta felé menekülő nép is visszafordult üldözői ellen. ²¹Amikor ugyanis látta Józsué és egész Izráel, hogy a lesben állók elfoglalták a várost, és hogy a város

füstje száll fölfelé, visszafordultak, és vágni kezdték az ajbelieket. ²²A városban levők is kijöttek ellenük, így ők az izráeliek közé kerültek. Ezek innen, azok onnan vágták őket, úgyhogy senki sem maradt, aki elfuthatott vagy elmenekülhetett volna. ²³Aj királyát azonban élve fogták el, és Józsué elé vitték.

²⁴Miután Izráel lemészárolta Aj összes lakóját a harcmezőn és a pusztában, ahol üldözték őket, és miután ezek mind egy szálíg elestek a harcban, egész Izráel visszafordult Aj ellen, és kardélre hányták a várost. ²⁵Összesen tizenkétezer férfi és nő esett el azon a napon, Aj valamennyi lakója. ²⁶Józsué ugyanis nem eresztette le a kezét, amellyel a dárdát tartotta, amíg Aj valamennyi lakóját ki nem irtották. ²⁷Csak az állatok és a városból összeszedett zsákmány lett Izráel prédájává az ÚR szava szerint, ahogyan megparancsolta Józsuének. ²⁸Így perzselte föl Józsué Aj városát, és mindörökre sivár romhalmazzá tette. Így van ez ma is. ²⁹Aj királyát pedig felakasztatta egy fára, és ott volt egész estig. De napnyugtakor Józsué parancsára levették a holttestet a fáról, odadozták a városkapu elé, és nagy kőhalmot raktak föléje. Ott van az még ma is.

Oltár az Ébál-hegyen

³⁰Ekkor oltárt épített Józsué az Úrnak, Izráel Istenének az Ébál-hegyen, ³¹ahogyan megparancsolta Mózes, az ÚR szolgája Izráel fiainak, és ahogyan meg is van írva Mózes törvénykönyvében. Oltárt épített faragatlan kövekből, amelyekhez nem értek vassal. Égőáldozatokat mutattak be azon az Úrnak, és békeáldozatokat vágtak. ³²És felírta ott a kövekre Mózes törvényének a mását; Izráel fiai előtt írta fel. ³³Egész Izráel, annak vénei, elöljárói és bírái ott álltak kétfelől a láda mellett, az ÚR szövetségládáját vivő lévita papokkal szemben, mind a jövevények, mind a született izráeliek, fele a Garizím-hegy irányában, fele pedig az Ébál-hegy irányában, ahogyan Mózes, az ÚR szolgája megparancsolta, hogy így áldják meg Izráel népét első ízben. ³⁴Azután fölolvasta Józsué a törvény minden igéjét, az áldást és az átkot, pontosan úgy, ahogyan meg van írva a törvénykönyvben. ³⁵Mindabból, amit Mózes megparancsolt, egyetlen szó sem volt, amelyet ne olvasott volna föl Józsué Izráel egész gyülekezete, meg az asszonyok, gyermekek és a hozzájuk csatlakozott jövevények előtt.

9

Izráel és a ravasz gibeóniak

¹Amikor meghallották ezt mindazok a királyok, akik a Jordánon túl a hegyvidéken, a Sefélá-alföldön és a Nagy-tenger egész partja mentén a Libánon felé laktak: a hettiták, az emóriak, a kánaániak, a perizziek, a hivviek és a jebúsziaiak, ²szövetkeztek egymással, hogy együttesen harcoljanak Józsué és Izráel ellen.

³Gibeón lakói azonban hallva, hogy mit tett Józsué Jerikóval és Aj városával, ⁴a maguk részéről cselhez folyamodtak. Elindultak, és így szerelték föl magukat: elnyűtt zsákokat szereztek szamaraikra, meg elnyűtt, megrepedezett és összekötözött borstömölket, ⁵a lábukra elnyűtt és foltozott sarukat, magukra pedig elnyűtt ruhát. Útravaló kenyerük is mind száraz és csupa morzsa volt. ⁶Így mentek Józsuéhoz a táborba, Gilgálba, és ezt mondták neki meg az izráelieknek: Messze földről jöttünk. Kössetek most szövetséget velünk! ⁷Az izráeliek azonban ezt mondták a hivvieknek: Hátha köztünk laktok; hogyan köthetnénk akkor veletek szövetséget? ⁸Azok ezt mondták Józsuének: Szolgáid vagyunk. Józsué azonban megkérdezte: Kik vagytok, és honnan jöttetek? ⁹Azok ezt felelték neki: Egy nagyon távoli országból jöttünk a te szolgáid, Istenednek, az Úrnak nevéért, mert hallottuk hírét és mindazt, amit Egyiptomban véghezvitt, ¹⁰meg mindazt, amit az emóriak két királyával tett a Jordánon túl: Szíhónnal, Hesbón királyával és az astáróti Óggal, Básán királyával. ¹¹Ezért véneink és országunk lakói ezt mondták nekünk: Vegyetek magatokhoz útravalót, menjetek eléjük, és mondjátok nekik: Szolgáitok vagyunk, kössetek hát szövetséget velünk! ¹²Itt a kenyerünk: még meleg volt, amikor otthon becsomagoltuk az útra és elindultunk hozzátok, mostanra

pedig száraz és csupa morzsa lett. ¹³Ezek a borostömlők is újak voltak, amikor megtöltöttük, most pedig repedeztek. A ruhánk és a sarunk is elnyűtt a nagyon hosszú úton. ¹⁴Ők kezükbe is vették ezeknek az útravalóját, de az ÚR akaratát nem kérdezték meg. ¹⁵Józsue ráállt a békére, és szövetséget kötött velük, azzal az ígérettel, hogy életben hagyja őket. A közösség fejedelmei pedig megesküdték erre.

A gibeóniakat szolgásgágra vetik

¹⁶Három nappal azután, hogy szövetséget kötöttek velük, meghallották, hogy a közelből valók, sőt közöttük laknak. ¹⁷Útnak indultak ezért Izráel fiai, és harmadnapra elértek azok városaihoz. Ezek voltak a városaik: Gibeón, Kefírá, Beérót és Kirjat-Jeárím. ¹⁸De nem koncolták fel őket Izráel fiai, mert a közösség fejedelmei megesküdték nekik az Úrra, Izráel Istenére. Emiatt zúgolódní kezdett az egész közösség a fejedelmek ellen. ¹⁹De a fejedelmek mind azt mondták az egész közösségnek: Megesküdtünk nekik az Úrra, Izráel Istenére, nem bánthatjuk tehát őket! ²⁰Ezt tegyük hát velük: hagyjuk életben őket, és akkor nem ér bennünket az ÚR haragja amiatt az eskü miatt, amit nekik tettünk. ²¹Majd azt mondták a fejedelmek: Maradjanak életben, de legyenek favágói és vízfordói az egész közösségnek! Így határoztak tehát róluk a fejedelmek.

²²Józsue pedig hívatta őket, és így beszélt hozzájuk: Miért szedtetek rá bennünket? Azt mondtátok: Nagyon messziről érkeztünk! – pedig közöttünk laktok! ²³Legyetek azért átkozottak! Ne fogyjanak ki közületek a szolgák, Istenem házának favágói és vízfordói! ²⁴Azok ezt felelték Józsue-nak: Mivel tudomásukra jutott a te szolgáidnak, hogy Istenetek, az ÚR megparancsolta Mózesnek, az ő szolgájának, hogy adja nektek az egész országot, és pusztítsa ki előleket az ország minden lakóját, nagyon féltettük tőletek az életünket, ezért tettük ezt. ²⁵Most már a kezedben vagyunk, bánj velünk úgy, ahogyan jónak és helyesnek látod! ²⁶Józsue pedig ezt tette velük: Megmentette őket Izráel fiainak a kezéből, és így nem gyilkolták le őket, ²⁷de elrendelte Józsue azon a napon, hogy a közösségnek, valamint az ÚR oltárának a favágói és vízfordói legyenek azon a helyen, amelyet majd kiválaszt az ÚR. Így van ez ma is.

10

A kánaániak megtámadják Gibeónt

¹Adónícedek, Jeruzsálem királya meghallotta, hogy Józsue elfoglalta Ajt, lakóit pedig teljesen kiirtotta, és hogy úgy bánt Aj városával és királyával, ahogyan Jerikóval és annak királyával, és hogy Gibeón lakói békét kötöttek Izráellel, és így közöttük laknak. ²Ekkor nagyon megijedt, hiszen Gibeón nagy város volt, akár csak egy királyi város, sőt nagyobb volt Ajnál, és csupa vitéz férfi lakott benne. ³Adónícedek, Jeruzsálem királya ezért ezt az üzenetet küldte Hóhámnak, Hebrón királyának, Pirámnak, Jarmút királyának, Jáfiának, Lákis királyának és Debírnek, Eglón királyának: ⁴Gyertek el hozzám, és segítsetek, verjék meg Gibeónt, mert békét kötött Józsue-val és Izráel fiaival. ⁵Erre összegyűlt, és felvonult az emóriaiak öt királya: Jeruzsálem királya, Hebrón királya, Jarmút királya, Lákis királya és Eglón királya, ők maguk és egész hadseregük. Tábort ütöttek Gibeón alatt, és megkezdték a harcot ellene.

Józsue megveri az ellenséget

⁶Akkor a gibeóniak ezt az üzenetet küldték Józsue-nak a gilgáli táborba: Ne hagyj cserben a te szolgáidat! Vonulj föl hozzánk gyorsan, és szabadíts meg minket! Segíts rajtunk, mert a hegyvidéken lakó emóriai királyai összefogtak ellenünk!

⁷Erre fölvonult Józsue Gilgálból egész hadseregével, valamennyi vitéz harcosával. ⁸Az ÚR ezt mondta Józsue-nak: Ne félj tőlük, mert a kezedbe adom őket! Senki sem állhat meg közületek előtted. ⁹Józsue váratlanul rájuk tört, miután egész éjszaka menetelt Gilgálból. ¹⁰Az ÚR megzavarta az ellenséget Izráel előtt, úgyhogy Izráel nagy vereséget mért rájuk

Gibeónnál, üldözte őket a béthóróni hágó felé, és vágta őket egészen Azékáig és Makkédáig.
¹¹Ahogy menekültek Izráel elől, az ÚR heves jégesőt hullatott rájuk az égből a béthóróni lejtőn egészen Azékáig, és meghaltak. Többen haltak meg a jégesőtől, mint amennyit fegyverrel öltek meg Izráel fiai.

Az égi csoda

¹²Azon a napon, amikor kiszolgáltatta az ÚR Izráel fiainak az emóriakat, beszélt Józsué az Úrral, majd ezt mondta Izráel előtt:

Nap, maradj veszteg Gibeónban,
 te is, Hold, az Ajjálón-völgyben!

¹³És veszteg maradt a nap,
 megállott a hold is,
 míg kitöltötte bosszúját ellenségein a nép.

Meg van ez írva a Jásár könyvében. Megállt a nap az ég közepén, nem sietett lenyugodni majdnem egy teljes napig. ¹⁴Nem volt ilyen nap sem azelőtt, sem azután, hogy emberi szóra így hallgatott volna az ÚR, mert az ÚR harcolt Izráelért. ¹⁵Azután visszatért Józsué egész Izráellel a gilgáli táborba.

Elfogják az öt kánaáni királyt

¹⁶Az az öt király pedig elmenekült, és elrejtőzött a makkédái barlangban. ¹⁷De jelentették Józsuének, hogy megtalálták az öt királyt, akik a makkédái barlangban rejtőznek. ¹⁸Józsué ezt mondta: Gördítsetek nagy köveket a barlang szája elé, és rendeljetez oda embereket, hogy őrizzék őket. ¹⁹Ti pedig ne álljatok meg, üldözzétek ellenségeiteket, vágjátok utócsapataikat, és ne hagyjátok, hogy bejussanak a városaikba, mert kezetekbe adta őket Istenetek, az ÚR.

²⁰Józsué és Izráel fiai igen nagy csapást mértek rájuk, és szinte teljesen megsemmisítették őket. Csak azok maradtak meg közülük, akik elmenekültek, és bejutottak a megerősített városokba. ²¹Ekkor visszatért az egész nép épségben Józsuéhoz a makkédái táborba. Senki se merte ezután fenyegetni Izráel fiait.

²²Akkor ezt mondta Józsué: Bontsátok ki a barlang száját, és hozzátok ide hozzám azt az öt királyt a barlangból! ²³Így cselekedtek. Odavitték hozzá a barlangból azt az öt királyt: Jeruzsálem királyát, Hebrón királyát, Jarmút királyát, Lákis királyát és Eglón királyát.

²⁴Miután odavitték ezeket a királyokat Józsuéhoz, magához hívatta Józsué az izráeli férfiakat mind, és azt mondta a harcosok vezéreinek, akik vele jártak: Jöjjetek ide, tegyétek lábatokat ezeknek a királyoknak a nyakára! Azok odamentek, és rátették lábukat azok nyakára. ²⁵Ekkor azt mondta nekik Józsué: Ne féljetez, és ne rettegjetez, legyetek erősek és bátrak! Mert így bánik el az ÚR minden ellenségetekkel, akikkel harcolni fogtok. ²⁶Azután levágta őket Józsué, megölte, és felakasztotta őket öt fára. Ott maradtak a fákon fölakasztva egészen estig.

²⁷Napnyugtakor azután Józsué parancsára levették őket a fákról, bedobták a barlangba, ahol rejtőzködtek, és nagy köveket raktak a barlang szája elé. Ott vannak ezek még ma is.

Az ország déli részének elfoglalása

²⁸Makkédát is elfoglalta Józsué azon a napon, és kardélre hányta királyával együtt. Kiirtotta őket, a város minden lakosát; senkit sem hagyott elmenekülni. Ugyanúgy bánt Makkédá királyával, ahogyan Jerikó királyával bánt.

²⁹Majd továbbvonult Józsué egész Izráellel Makkédából Libná alá, és megtámadta Libnát. ³⁰Az ÚR ezt is Izráel kezébe adta királyával együtt. Kardélre hányta minden lakosát; senkit sem hagyott elmenekülni. Királyával pedig ugyanúgy bánt, ahogyan Jerikó királyával bánt.

³¹Majd továbbvonult Józsué egész Izráellel Libnából Lákis alá, és megtámadta azt.

³²Az ÚR Izráel kezébe adta Lákist, elfoglalták a második napon, és kardélre hányták minden lakosát, egészen úgy, ahogyan Libnával tették.

³³Akkor fölvonult Hórám, Gézer királya, Lákis segítségére. De Józsué megverte őt népével együtt, senkit sem hagyott elmenekülni.

³⁴Lákisból továbbvonult Józsué egész Izráellel Eglón alá, táborot ütött, és megkezdte a harcot ellene. ³⁵Elfoglalták még azon a napon, és kardélre hányták minden lakosát. Kiirtotta azon a napon egészen úgy, ahogyan Lákissal tette.

³⁶Felvonult azután Józsué Eglónból egész Izráellel Hebrónba, és megtámadták azt.

³⁷Elfoglalták azt meg a hozzá tartozó városokat is, és kardélre hányták királyával együtt minden lakosát. Senkit sem hagyott Józsué elmenekülni. Ugyanúgy bánt vele, mint Eglónnal: kiirtotta a város minden lakosát.

³⁸Azután visszafordult Józsué egész Izráellel Debír felé, és megtámadta azt.

³⁹Elfoglalta azt királyával meg a hozzá tartozó városokkal együtt. Kardélre hányta minden lakosát; senkit sem hagyott elmenekülni. Ugyanúgy bánt Debírral és királyával, ahogyan elbánt Hebrónnal vagy Libnával és királyával.

⁴⁰Így verte meg Józsué az egész országot: a hegyvidéket és a Délvidéket, a Sefélá-alföldet és a dombvidéket, meg azok valamennyi királyát. Senkit sem hagyott elmenekülni, hanem kiirtott minden lelket, ahogyan megparancsolta Izráel Istene, az ÚR. ⁴¹Megverte őket Józsué Kádés-Barneától Gázáig és Gósen egész földjét Gibeónig. ⁴²Mindezeket a királyokat és országukat egyetlen hadjárattal foglalta el Józsué, mert Izráel Istene, az ÚR harcolt Izráelért. ⁴³Azután visszatért Józsué egész Izráellel a gilgáli táborba.

11

Ütközet Mérómnál

¹Amikor meghallotta ezt Jábín, Hácór királya, üzenetet küldött Jóbábhöz, Mádón királyához, Simrón királyához, Aksáf királyához ²és azokhoz a királyokhoz, akik az északi hegyvidéken laktak, meg az Arábá-völgyben Kinnerettől délre, a Sefélá-alföldön meg a Dór mellett levő nyugati dombvonulaton; ³a keleten és nyugaton lakó kánaániakhoz, az emóriakhoz, a hettitákhoz, a perizziekhez és a jebúsziaikhoz a hegyvidékre és a Hermón tövében lakó hivviekhöz Micpa földjére. ⁴Ezek kivonultak egész seregükkel. Annyi volt az ember, mint tenger partján a homok, de ló és harci kocsi is nagyon sok volt. ⁵Mindezek a királyok összefogtak, és amikor megérkeztek, közösen ütöttek táborat a Méróm vizénél, hogy harcoljanak Izráel ellen.

⁶Akkor ezt mondta az ÚR Józsuénak: Ne félj tőlük, mert holnap ilyenkor Izráelnek adom mindnyájukat halálra sebezve. Vágasd át lovaik inát, és gyűjtsd fel harci kocsijaikat!

⁷Józsué váratlanul rájuk tört egész hadseregével a Méróm vizénél, és megrohanta őket. ⁸Az ÚR pedig Izráel kezébe adta őket. Megverték, és üldözték őket Szidón-Rabbáig és Miszrefót-Majjimig, és a Micpe-völgyig kelet felé. Megverték őket, senkit sem hagytak elmenekülni.

⁹Úgy tett velük Józsué, ahogyan meghagyta neki az ÚR: Lovaik inát átvágatta, harci kocsijaikat pedig fölgyújtotta.

Józsué elfoglalja az egész országot

¹⁰Akkor visszafordult Józsué, elfoglalta Hácórt, királyát pedig megölte karddal. Mindezeknek a királyságoknak korábban Hácór állt az élén. ¹¹Kardélre hányta, kiirtotta minden lakosát, nem maradt életben senki sem; Hácórt pedig fölperzselte. ¹²Ezeknek a királyoknak minden városát elfoglalta Józsué királyakkal együtt, és kardélre hányta, kiirtotta őket, ahogyan Mózes, az ÚR szolgája megparancsolta. ¹³De a halmokon álló városokat nem perzselte föl Izráel, egyedül csak Hácórt perzselte fel Józsué. ¹⁴Minden holmi és állat, amit ezekben a városokban zsákmányoltak, Izráel fiainak a prédája lett. Csak az embereket hányták kardélre;

mindenkit kipusztítottak, nem hagytak meg egy lelket sem. ¹⁵Ahogy az ÚR megparancsolta szolgájának, Mózesnek, úgy parancsolta meg Mózes Józsuének, és úgy cselekedett Józsué. Semmiben sem tért el attól, amit az ÚR Mózesnek parancsolt.

¹⁶Így foglalta el Józsué azt az egész országot: a hegyvidéket, az egész Délvidéket és Gósen egész földjét, a Sefélá-alföldet és az Arábá-völgyet, Izráel hegyvidékét és alföldjét, ¹⁷a Kopasz-hegytől, amely Széír irányában emelkedik, Baal-Gádig, mely a Libánon völgyében a Hermón-hegység lábánál fekszik. Összes királyukat elfogta, levágta és megölte. ¹⁸Hosszú ideig viselt háborút Józsué ezek ellen a királyok ellen. ¹⁹Egyetlen város sem köthetett békét Izráel fiaival, csak a Gibeónban lakó hivviek. Mindent harcban foglaltak el. ²⁰Mert az ÚR megkeményítette a szívüket, hogy harcoljanak Izráel ellen. Ezért Izráel kiirtotta őket, nem volt irgalom számukra, hanem kipusztították őket, ahogyan az ÚR megparancsolta Mózesnek.

²¹Abban az időben elment Józsué, és kipusztította az anákiakat a hegyvidékről, Hebrónból, Debírből, Anábból, mindenünnen Júda és Izráel hegyvidékéről. Városaikkal együtt kiirtotta őket Józsué. ²²Nem maradtak az anákiak fiaiból Izráel fiainak földjén, csak Gázában, Gátban és Asdódban maradtak meg. ²³Így foglalta el Józsué az egész országot, egészen úgy, ahogyan megígérte Mózesnek az ÚR. Józsué pedig átadta azt örökségül Izráelnek, mindegyik törzsnek a maga részét. És béke lett az országban a háború után.

12

A legyőzött királyok felsorolása

¹Ezek voltak az ország királyai, akiket Izráel fiai megverték, földjüket pedig birtokba vették a Jordánon túl, napkeletre, az Arnón medrétől a Hermón-hegységig és az Arábá-völgy egész keleti részét: ²a Hesbónban lakó Szíhón, az emóriak királya uralkodott Aróértől, amely az Arnón-patak partján, a patak középső szakaszánál volt, Gileád területének felén a Jabbók-patakig, az ammóniak határáig, ³meg az Arábá-völgyben a Kinneret-tó keleti széléig, és az Arábá-tengernek, vagyis a Sós-tengernek a keleti széléig, Bét-Hajjesímót irányában, dél felé pedig a Piszgá lejtőjéig.

⁴Ógnak, Básán királyának, aki az utolsó refáiak egyike volt, és Astárótnban meg Edreíben lakott, ez volt a területe: ⁵ő uralkodott a Hermón-hegységen és Szalkában, meg az egész Básánon, a gesúriak és maakábeliek határáig, meg Gileád területének a felén, Szíhónnak, Hesbón királyának a határáig. ⁶Mózes, az ÚR szolgája és Izráel fiai verték meg őket. Azután Mózes, az ÚR szolgája a rúbenieknek és gádiaknak, meg Manassé törzse felének adta azt birtokul.

⁷Ezek annak az országnak a királyai, akiket Józsué és Izráel fiai a Jordánon túl, nyugat felé verték meg, a Libánon völgyében fekvő Baal-Gádtól a Széír irányában emelkedő Kopasz-hegyig. Izráel törzseinek adta ezt Józsué birtokul, mindegyiknek a maga részét; ⁸a hegyvidéken és a Sefélá-alföldön, az Arábá-völgyben és a dombvidéken, a pusztában és a Délvidéken a hettiták, az emóriak, a kánaániak, a perizziek, a hivviek és a jebúsziai területét:

⁹Jerikó királya: egy, a Bétel melletti Aj királya: egy, ¹⁰Jeruzsálem királya: egy, Hebrón királya: egy, ¹¹Jarmút királya: egy, Lákis királya: egy, ¹²Eglón királya: egy, Gézer királya: egy, ¹³Debír királya: egy, Geder királya: egy, ¹⁴Hormá királya: egy, Arád királya: egy, ¹⁵Libná királya: egy, Adullám királya: egy, ¹⁶Makkédá királya: egy, Bétel királya: egy, ¹⁷Tappúah királya: egy, Héfer királya: egy, ¹⁸Afék királya: egy, Sárón királya: egy, ¹⁹Mádón királya: egy, Hácór királya: egy, ²⁰Simrón-Merón királya: egy, Aksáf királya: egy, ²¹Taanak királya: egy, Megiddó királya: egy, ²²Kedes királya: egy, a karmeli Jokneám királya: egy, ²³a dóri dombvidéken levő Dór királya: egy, a gilgáli Gójim királya: egy, ²⁴Tircá királya: egy. Összesen harmincegy király.

13*Az el nem foglalt területek*

¹Amikor Józsué élemedett korú, öreg ember lett, ezt mondta neki az ÚR: Te élemedett korú, öreg ember lettél, pedig még igen sok terület maradt az országban, amit birtokba kell venni. ²Ez maradt még hátra az országból: a filiszteusok egész területe és minden, ami a gesúriaké: ³a Síhórtól, mely Egyiptomtól keletre folyik, észak felé a kánaániakhoz tartozó Ekrón határáig a filiszteusok öt városfejedelme: a gázai, az asdódi, az askelóni, a gáti és az ekróni, továbbá az avviak; ⁴délen a kánaániak egész földje és a szidóni Meará egészen Aféig, az emóriak határáig. ⁵Azután a gebaliak földje és napkeleten az egész Libánon, a Hermón-hegység lábánál fekvő Baal-Gádtól egészen a Hamátba vezető útig; ⁶a hegység egész lakossága a Libánontól Miszfót-Majimig, az összes szidóni. Én magam üzöm ki őket Izráel fiai elől. Oszd csak ki sorsvetéssel Izráelnek örökségül, ahogyan megparancsoltam neked! ⁷Most azért oszd fel ezt a földet örökségül a kilenc törzs és Manassé fél törzse között!

A Jordánon túli terület felosztása

⁸Ugyanakkor a rúbeniek és a gádiak is megkapták örökségüket, amit Mózes adott nekik keleten, a Jordánon túl. Úgy osztották fel, ahogyan Mózes, az ÚR szolgálja adta nekik: ⁹Aróértől fogva, amely az Arnón-patak partján van, a várost a patak középső folyásánál és az egész fennsíkot Médebától Díbónig, ¹⁰meg az emóriak királyának, a Hesbónban uralkodó Szíhónnak összes városát az ammóniak határáig; ¹¹Gileádot, meg a gesúriak és a maakátiak területét, az egész Hermón-hegységet és az egész Básánt Szalkáig; ¹²Básánban Óg egész királyságát, aki Astáróttban és Edreíben uralkodott. Ő maradt meg a refáiak utódai közül, akiket Mózes vert le, és vette el a birtokukat. ¹³De Izráel fiai nem üzték ki a gesúriakat és a maakátiakat, ezért Gesúr és Maaká lakói ott élnek Izráel között még ma is. ¹⁴Csak Lévi törzsének nem adott örökséget: ő Izráel Istenének, az Úrnak tűzáldozatait kapta örökségül, ahogyan megígérte neki.

Rúben öröksége

¹⁵Rúben fiai törzsének Mózes adott örökséget nemzetségenként. ¹⁶Övék lett a következő terület: Aróértől fogva, amely az Arnón-patak partján van, maga a város a patak középső folyásánál és az egész fennsík Médebáig, ¹⁷Hesbón és a hozzátartozó városok a fennsíkon, Díbón, Bámót-Baal és Bét-Baal-Meón, ¹⁸Jahcá, Kedémót, és Méfaat, ¹⁹Kirjátajim, Szibmá és Ceret-Hassahar a völgyből kiemelkedő hegyen, ²⁰továbbá Bét-Peór, a Piszgá dombvidéke és Bét-Hajjesímót. ²¹A fennsík összes városa és az emóriak királyának, a Hesbónban uralkodó Szíhónnak egész királysága. Őt is megverte Mózes, meg Midján fejedelmeit: Evít és Reket, Cúrt és Húrt is, meg Rebát, a Szíhónnak alárendelt vezéreket, akik az országban laktak. ²²Bálámot, Beór fiát, a jóst is fegyverrel ölték meg Izráel fiai, azokkal együtt, akiket lemészároltak. ²³Rúben fiainak területét a Jordán határolta. Ez Rúben fiainak az öröksége nemzetségenként, ezek a városok a hozzájuk tartozó falvakkal együtt.

Gád öröksége

²⁴Gád törzsének, Gád fiainak is Mózes adott örökséget nemzetségenként. ²⁵Övék lett a következő terület: Jazér és Gileád összes városa és az ammóniak országának fele Aróéig, Rabbától keletre, ²⁶azután Hesbóntól Rámat-Hammicpéig és Betónímig, meg Mahanajimtól Lódebár határáig. ²⁷A völgyben pedig Bét-Hárám, Bét-Nimrá, Szukkót és Cáfón, egy kicsinyke rész Hesbón királyának, Szíhónnak a királyságából, meg a Jordán és vidéke a Kinneret-tó végéig, keleten, a Jordánon túl. ²⁸Ez Gád fiainak az öröksége nemzetségenként, ezek a városok a hozzájuk tartozó falvakkal együtt.

Manassé öröksége

²⁹Manassé törzse felének is Mózes adott örökséget. Ez jutott Manassé fiai törzse felének nemzetségenként: ³⁰az ő területük lett Mahanajimtól kezdve az egész Básán, Ógnak, Básán királyának az egész királysága és Jáír összes sátorfalva, amely Básánban van, összesen hatvan város, ³¹továbbá Gileád fele és Astárót meg Edreí, Óg királyságának a városai Básánban. Ez jutott a Manassétól származó Mákír fiainak, Mákír fiai felének, nemzetségenként. ³²Ezeket a területeket Mózes osztotta ki örökségül Móáb síkságán, a Jordánon túl, Jerikótól keletre. ³³Lévi törzsének azonban nem adott Mózes örökséget. Maga az ÚR, Izráel Istene az ő örökségük, ahogyan megígérte nekik.

14*A Jordánon inneni terület felosztása*

¹Ez lett Izráel fiainak az öröksége Kánaán földjén. Eleázár pap és Józsué, Nún fia meg a törzsek családfői osztották ki örökségül Izráel fiainak; ²sorsolással osztották ki a kilenc és fél törzs örökségét, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózes által. ³Mert két és fél törzsnek még Mózes adott örökséget a Jordánon túl. A lévitáknak azonban nem adott örökséget közöttük. ⁴Mivel József fiaiból két törzs lett, Manassé és Efraim, ezért a lévitáknak nem adtak birtokrészt az országban, hanem csak városokat, hogy azokban lakjanak, meg az azokhoz tartozó legelőket nyájaik és egyéb jószáguk számára. ⁵Úgy jártak el Izráel fiai, és úgy osztották fel a földet, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

⁶Júda fiai Gilgálban Józsué elé járultak, és a kenizsi Káléb, Jefunne fia ezt mondta neki: Te tudod, hogy mit mondott az ÚR Mózesnek, az Isten emberének rólam és rólad Kádés-Barneában. ⁷Negyvenéves voltam, amikor elküldött engem Mózes, az ÚR szolgája Kádés-Barneából kikémlelni ezt az országot, és én megbízható híreket hoztam neki. ⁸Társaim, akik velem jöttek, megrémítették a nép szívét; én azonban hűségesen követtem Istenemet, az URat. ⁹Azon a napon megesküdtél Mózes: Bizony, a te örökséged lesz és a te fiaidé mindörökké az a föld, amelyet bejártál, mivel hűségesen követted Istenemet, az URat. ¹⁰Mostanáig megőrizte életemet az ÚR, ahogy megígérte. Negyvenöt éve annak, hogy ezt az ígéretet tette az ÚR Mózesnek, amikor a pusztát járta Izráel. Most, éppen ma vagyok nyolcvanöt esztendőös. ¹¹Még ma is olyan erős vagyok, mint amikor Mózes elküldött engem. Amilyen erőm volt akkor, olyan az erőm most is: harcba vonulok, és visszatérek. ¹²Most azért add nekem azt a hegyvidéket, amit megígért az ÚR azon a napon, hiszen te is hallottad akkor, hogy anákiak vannak ott és nagy, erődített városok. Talán velem lesz az ÚR, és kiűzöm őket, ahogyan megígérte az ÚR. ¹³Józsué megáldotta őt, és örökségül adta Hebrónt Kálébnak, Jefunne fiának. ¹⁴Azért lett hát Hebrón a kenizsi Kálébnak, Jefunne fiának az öröksége mind a mai napig, mert hűségesen követte az URat, Izráel Istenét. ¹⁵Hebrón neve azelőtt Kirjat-Arba volt. Arba volt a legnagyobb ember az anákiak között. És béke lett az országban a háború után.

15*Júda határai*

¹Ez jutott sorsolással Júda fiai törzsének nemzetségenként: Edóm határánál a Cin-pusztá, Témán szélétől a Délvidék felé. ²Déli határuk a Sós-tenger végétől, a Délvidékre néző tengeröböltől indul ki, ³és délen az Akabbím-hágó felé halad, majd átmegy Cin felé, azután fölmegey délről Kádés-Barneához. Áthalad Hecronon, fölmegey Addár felé, és Karka felé kanyarodik. ⁴Majd Acmon felé halad, kiér Egyiptom patakjáiig, és a határ a tengernél végződik. Ez legyen a déli határotok. ⁵Kelet felé a Sós-tenger a határ a Jordán torkolatáig. Az északi határvonal a tengeröbölnél, a Jordán torkolatánál kezdődik, ⁶innen fölmegey a határ Bét-Hogla felé, és Bét-Arabától északra megy el, azután fölmegey a határ a rúbeni Bóhan sziklájáig. ⁷Azután az Ákór-völgytől Debír felé megy föl a határ, és észak felé fordul Gelilótnál, amely a pataktól délre, az Adummím-hágóval szemben van. Azután a Semes-

forrás mellett halad el a határ, és vége a Rógél-forrásnál van. ⁸Innen fölmegey a határ a Ben-Hinnóm-völgy felé a jebúsi hegyhát déli oldalánál, azaz Jeruzsálemnél. Majd fölmegey a határ a hegytetőre, amely a Hinnóm-völgygel szemben van nyugatra, és a Refáim-völgy északi szélén van. ⁹A hegycsúcsról lekanyarodik a határ a Mé-Neftóah-forráshoz, és az efróni hegyvidék városaihoz ér ki. Majd lekanyarodik a határ Baalá, azaz Kirjat-Jeárím felé.

¹⁰Baalától nyugatra fordul a határ a Széir-hegység felé, áthalad a Jeárím-hegy, azaz a Keszálón északi oldalán. Innen lemegey Bét-Semes irányába, és Timná felé halad. ¹¹Azután továbbmegey a határ az ekróni hegyháttól északra, és Sikkáron felé kanyarodik. Azután átmegey a határ a Baalá-hegy felé, és elér Jabneélhez, úgyhogy a határ a tengernél végződik.

¹²A nyugati határ a Nagy-tenger partvidéke. Ez Júda fiainak a határa körös-körül nemzetségenként.

Káléb öröksége

¹³Kálébnak, Jefunne fiának is Júda fiai között adtak birtokrészt, ahogyan az ÚR megparancsolta Józsuénak: Kirjat-Arbát, Anák apjának városát, azaz Hebrónt. ¹⁴Káléb kiüzte onnan Anák három fiát: Sésajt, Ahímant és Talmajt, Anák leszármazottait. ¹⁵Innen felvonult Debír lakói ellen. Debír neve azelőtt Kirjat-Széfer volt. ¹⁶Akkor ezt mondta Káléb: Aki megveri és elfoglalja Kirjat-Széfert, annak adom a lányomat, Akszát feleségül. ¹⁷Otniél, Káléb öccsének, Kenaznak a fia foglalta el azt, így neki adta a lányát, Akszát feleségül.

¹⁸Amikor az asszony hozzáment, a férje rábeszélte, hogy kérjen mezőt az apjától. Amikor leszállt a számról, Káléb megkérdezte tőle: Mi járatban vagy? ¹⁹Az asszony ezt felelte neki: Ajándékozz meg engem! Ha a Délvidékre adtál férjhez, akkor adj nekem forrásokat is! Káléb pedig neki adta a Felső-forrásokat és az Alsó-forrásokat.

Júda városai

²⁰Ez Júda fiai törzsének az öröksége nemzetségenként: ²¹Ezek lettek Júda fiai törzsének legtávolabbi városai Edóm határánál, a Délvidéken: Kabceél, Éder és Jágúr, ²²Kíná, Dímóná és Adádá, ²³Kedes, Hácór és Jitnán, ²⁴Zíf, Telem és Beálót, ²⁵Hácór-Hadattá és Kerijjót-Hecrón, azaz Hácór, ²⁶Amám, Sema és Móládá, ²⁷Hacar-Gaddá, Hesmón és Bét-Pelet, ²⁸Hacar-Súál, Beérseba és Bizjótjá, ²⁹Baalá, Ijjím és Ecem, ³⁰Eltólad, Keszíl és Hormá, ³¹Ciklág, Madmanná és Szanszanná, ³²Lebáót, Silhím, Ajin és Rimmón. Összesen huszonkilenc város, falvaival együtt.

³³A Sefelá-alföldön: Estáól, Corá és Asná, ³⁴Zánóah, Én-Ganním, Tappúah és Énám, ³⁵Jarmút, Adullám, Szókó és Azéká, ³⁶Saarajim, Adítajim, Gedérá és Gedérótajim. Tizennégy város, falvaival együtt.

³⁷Cenán, Hadásá és Migdal-Gád, ³⁸Dilán, Micpe és Jokteél, ³⁹Lákis, Bockat és Eglón, ⁴⁰Kabbón, Lahmász és Kitlís, ⁴¹Gedérót, Bét-Dágón, Naamá és Makkédá. Tizenhat város, falvaival együtt.

⁴²Libná, Eter és Ásán, ⁴³Jiftáh, Asná és Necíb, ⁴⁴Keílá, Akzíb és Márésá. Kilenc város, falvaival együtt.

⁴⁵Ekrón, a hozzá tartozó városokkal és falvakkal együtt. ⁴⁶Ekróntól a tengerig az egész terület Asdód mellett, az ott levő falvakkal együtt.

⁴⁷Asdód, a hozzá tartozó városokkal és falvakkal; Gáza, a hozzá tartozó városokkal és falvakkal egészen Egyiptom patakjáig, meg a Nagy-tenger partvidéke.

⁴⁸A hegyvidéken Sámír, Jattír és Szókó, ⁴⁹Danná és Kirjat-Szanná, azaz Debír, ⁵⁰Anáb, Estemó és Ánim, ⁵¹Gósen, Hólón és Giló. Tizenegy város, falvaival együtt.

⁵²Arab, Dúmá és Esán, ⁵³Jánúm, Bét-Tappúah és Aféká, ⁵⁴Humtá, Kirjat-Arba, azaz Hebrón és Cíór. Kilenc város, falvaival együtt.

⁵⁵Máón, Karmel, Zíf és Júttá, ⁵⁶Jizreel, Jokdeám és Zánóah, ⁵⁷Kajin, Gibá és Timná. Tíz város, falvaival együtt.

⁵⁸Halhúl, Bét-Cúr és Gedór, ⁵⁹Maarát, Bét-Anót és Eltekón. Hat város, falvaival együtt.

⁶⁰Kirjat-Baal, azaz Kirjat-Jeárím és Rabbá. Két város, falvaival együtt.

⁶¹A pusztában: Bét-Arábá, Middín és Szekáká, ⁶²Nibsán, Ír-Melah és Én-Gedi. Hat város, falvaival együtt.

⁶³A jebúsziaikat, Jeruzsálem lakóit nem tudták kiűzni Júda fiai. Ezért laknak ott a jebúsziaik Júda fiaival Jeruzsálemben még ma is.

16

József fiainak öröksége

¹A József fiainak kisorsolt terület határa Jerikó mellett, a Jordántól indul, Jerikó vizeitől keletre, a pusztában, majd Jerikótól továbbmegy a hegyvidéken Bétel felé. ²Azután továbbmegy Bételtől Lúz felé, és átmegy az arkiak területére Atárótig. ³Majd lemegy a tenger felé a jaflétiak területére, az alsó Bét-Hórón vidékéig és Gézerig, és a tengernél végződik. ⁴Így kapták meg örökségüket József fiai, Manassé és Efraim.

Efraim öröksége

⁵Ez lett Efraim fiainak a határa nemzetségenként: Örökségük határa keleten Atrót-Addártól húzódik a felső Bét-Hórónig, ⁶és eléri a határ a tengert. Északon Mikmetátnál kelet felé fordul a határ Taanat-Silónak, majd továbbmegy mellette keleten Jánóah felé. ⁷Jánóah-tól lemegy Atárót és Naará felé, érinti Jerikót, és kiér a Jordánhoz. ⁸Tappúah-tól nyugat felé megy a határ a Káná-patakig, és a tengernél végződik. Ez Efraim fiai törzsének az öröksége nemzetségenként. ⁹De Manassé fiainak az örökségében is különítettek el városokat Efraim fiainak, mindegyik várost a falvaival együtt.

¹⁰A Gézerben lakó kánaániakat azonban nem űzték ki. Ezért ott laknak a kánaániak Efraim között még ma is, de kényszermunkásokká lettek.

17

Manassé öröksége

¹Manassé törzsének is jutott kisorsolt rész; ő volt ugyanis József elsőszülöttje. Mákírnak, Manassé elsőszülöttjének, Gileád apjának jutott Gileád és Básán, mert harcos ember volt.

²Manassé többi fiának is jutott örökség, nemzetségenként: Abíezer fiainak, Hélek fiainak, Aszriél fiainak, Sekem fiainak, Héfer fiainak és Semída fiainak. Ezek József fiának, Manassénak a férfi leszármazottai nemzetségenként.

³De Celofhádnak, Héfer fiának, aki Gileád fia, Mákír unokája és így Manassé dédunokája volt, nem voltak fiai, csak leányai. Leányainak neve Mahlá, Nóá, Hoglá, Milká és Tircá volt. ⁴Ezek odamentek Eleázár paphoz meg Józsuéhoz, Nún fiához meg a fejedelmekhez, és ezt mondták: Az ÚR megparancsolta Mózesnek, hogy testvéreink között nekünk is adjon örökséget. Adott is nekik örökséget az ÚR parancsa szerint apjuk testvérei között. ⁵Így esett Manasséra tíz rész, a Jordánon túl levő Gileád és Básán földjén kívül. ⁶Mert Manassé leányai örökséget kaptak az ő fiai között. Gileád földje pedig Manassé többi fiáé lett.

⁷Manassé határa Ásértől Mikmetát felé húzódik, ami Sikemmel átellenben fekszik, azután dél felé fordul a határ Én-Tappúah lakói felé. ⁸Tappúah földje Manassénak jutott, de maga Tappúah, Manassé határán, Efraim fiaié lett. ⁹Azután lefelé megy a határ a Káná-patak felé a paktól délre. Ezek a városok Efraimnak jutottak, bár Manassé városai között voltak. Manassé határa a paktól északra volt, és a tengernél végződött. ¹⁰A déli rész Efraimé, az északi rész Manasséé lett, határa pedig a tenger. Északon Ásér a szomszédja, keleten pedig Issakár.

¹¹Manassénak jutott Issakár és Ásér területén Bét-Seán a falvaival együtt, Jibleám a falvaival, Dór lakosai falvaikkal együtt, Éndór lakosai falvaikkal együtt, Taanak lakosai

falvaikkal együtt, Megiddó lakosai falvaikkal és a három dombvonulattal együtt. ¹²De magukat a városokat nem tudták birtokba venni Manassé fiai, a kánaániaknak így sikerült ott maradniuk azon a földön. ¹³Amikor megerősödtek Izráel fiai, kényszermunkára fogták a kánaániakat, de nem üzték el őket.

¹⁴De József fiai így beszéltek Józsuével: Miért csak egy sorsvetésnyi örökséget és egy kimért részt adtál nekünk? Hiszen nagy a mi népünk, mivel mindedig megáldott bennünket az ÚR. ¹⁵Józsué azt felelte nekik: Ha olyan nagy a ti népetek, menjetek föl az erdőségbe, és irtsatok abból magatoknak a perizziek és a refáiak földjén, ha szűk nektek Efraim hegyvidéke! ¹⁶Erre azt mondták József fiai: Ez a hegyvidék nem elég nekünk, viszont a síkságon lakó kánaániaknak mind vas harci kocsijaik vannak: Bét-Seában és falvaiban is, meg Jezréel síkságán is. ¹⁷Józsué azonban azt felelte József házának, Efraimnak és Manassénak: Nagy a ti népetek, és az erőtök is nagy! Nemcsak ez az egy kisorsolt rész jut tehát majd nektek, ¹⁸hanem egy egész hegyvidék lesz majd a tiétek! Ahol erdőség van, irtsátok ki, és így a tettek lesz az egész. Ki fogjátok üzni a kánaániakat, még ha vas harci kocsijaik vannak és erősek is.

18

Az ország többi részének összeírása

¹Izráel fiainak egész közössége összegyűlt Silóban. Ott helyezték el a kijelentés sátrát, miután meghódolt előttük az ország.

²Izráel fiai között ekkor még hátra volt hét olyan törzs, amelyeknek nem osztották ki az örökségét. ³Akkor ezt mondta Józsué Izráel fiainak: Meddig késtek még? Miért nem mentek el és veszitek birtokba azt a földet, amelyet nektek adott atyáitok Istene, az ÚR? ⁴Hozzatok ide törzsenként három férfit, hogy elküldjem őket. Induljanak el, járják be az országot, készítsenek róla leírást örökségüknek megfelelően, majd jöjjenek vissza hozzám. ⁵Azután osszátok fel magatok között hét részre! Júda maradjon meg a maga területén délen, József háza is maradjon meg a maga területén északon. ⁶Ti tehát készíttetek leírást arról a földről, a hét birtokrészről, és hozzátok ide hozzám, hogy itt, Istenünknek, az Úrnak színe előtt kisorsoljam azokat közöttetek. ⁷De a lévítáknak nincs birtokrésze közöttetek, mert az ÚR papi szolgálata az ő örökségük. Gád, Rúben és Manassé törzsének a fele pedig már megkapta a maga örökségét keleten, a Jordánon túl, amit Mózes, az ÚR szolgálója adott nekik.

⁸El is indultak azok a férfiak, és elmentek. Amikor útra keltek, megparancsolta nekik Józsué, hogy készítsenek leírást az országról. Ezt mondta: Menjete el, járjátok be az országot, és készíttetek róla leírást! Azután térjete vissza hozzám, és én kisorsolom köztetek itt, Silóban, az ÚR színe előtt. ⁹Elmentek tehát a férfiak, bejárták az országot, és egy könyvben leírást készítettek a városokról, a hét birtokrész szerint, azután visszamentek Józsuéhoz a silói táborba. ¹⁰Józsué pedig sorsot vetett nekik Silóban, az ÚR színe előtt, és szétosztotta ott Józsué az országot Izráel fiai között, elkészített felosztásuk szerint.

Benjámin öröksége

¹¹A sorsolás először Benjámin fiainak törzsére, annak nemzetségeire esett. A sorsolásban nekik jutott terület Júda fiai és József fiai közé esett. ¹²Határuk az északi oldalon a Jordánnál kezdődik, majd fölmege a határ a jerikói hegyhátra északon; azután a hegyvidéken át megy nyugat felé, és a bét-áveni pusztánál ér véget. ¹³Onnan továbbmege a határ Lúz felé, a lúzi, azaz bételi hegyháttól délre. Azután lemege a határ Atrót-Addár felé a hegyvidéken, az alsó Bét-Hóróntól délre. ¹⁴Majd elkanyarodik a határ, és a nyugati oldalon dél felé fordul; attól a hegytől délre, amely Bét-Hórónnal szemben van, és Kirjat-Baalnál, azaz Kirjat-Jeárimnál, Júda fiainak a városánál végződik. Ez a nyugati oldal.

¹⁵A déli oldal Kirjat-Jeárim szélénél kezdődik. Elkezdődik a határ nyugaton, és elér a Mé-Neftóah-forráshoz. ¹⁶Innen lemege a határ annak a hegynek a lábához, amely a Ben-Hinnóm-völgygel átellenben van, a Refáim-völgytől északra. Azután lemege a Hinnóm-

völgybe, a jebúszai hegyhátra dél felé; lemegy a Rógél-forráshoz, ¹⁷ majd északnak kanyarodik, és elér Én-Semesig, ahonnan kiér Gelilótig, az Adummím-hágóval szemben, és lemegy a rúbeni Bóhan sziklájáig. ¹⁸ Azután átmegy az Arábá-völgygel szemben levő hegyhátra észak felé, és lemegy az Arábá-völgybe. ¹⁹ Majd átmegy a határ a Bét-Hoglá-hegyhátra észak felé, és a határ a Sós-tenger északi öblénél végződik, a Jordán déli végénél. Ez a déli határ. ²⁰ A keleti oldalon a Jordán határolja. Ez Benjámin fiainak az öröksége és határaik körös-körül, nemzetségeinek megfelelően.

²¹ Ezek Benjámin fiai törzsének a városai, nemzetségeinek megfelelően: Jerikó, Bét-Hoglá és Émek-Kecíc. ²² Bét-Arábá, Cemarájim és Bétel, ²³ Avvím, Pára és Ofrá, ²⁴ Kefar-Ammóná, Ofni és Geba. Tizenkét város, falvaival együtt. ²⁵ Gibeón, Rámá és Beérót, ²⁶ Micpe, Kefirá és Mócá, ²⁷ Rekem, Jirpeél és Taralá, ²⁸ Céla, Elef és Jebúsz, azaz Jeruzsálem; továbbá Gibat és Kirjat. Tizennégy város, falvaival együtt. Ez Benjámin fiainak az öröksége, nemzetségeiknek megfelelően.

19

Simeon öröksége

¹ Másodszor Simeonra, Simeon fiainak törzsére esett a sors, az ő nemzetségeikre. Az ő örökségük Júda fiainak az örökségén belül volt. ² Az ő örökségük lett Beérseba, Seba és Móládá, ³ Hacar-Súál, Bálá és Ecem, ⁴ Eltólád, Betúl és Hormá, ⁵ Ciklág, Bét-Markábót és Hacar-Szúszá, ⁶ Bét-Lebáót és Sárúhen: tizenhárom város, falvaival együtt.

⁷ Ajin, Rimmón, Eter és Ásán: négy város, falvaival együtt. ⁸ Továbbá mindazok a falvak, amelyek ezek körül a városok körül voltak Baalat-Beérig, a délvidéki Rámáig. Ez Simeon fiai törzsének az öröksége, nemzetségeinek megfelelően. ⁹ Júda fiainak a részéből adtak Simeon fiainak örökséget, mert Júda fiainak túl nagy birtokrész jutott. Ezért kaptak örökséget Simeon fiai azoknak az örökségén belül.

Zebulon öröksége

¹⁰ Harmadszor Zebulon fiaira, az ő nemzetségeikre esett a sors. Örökségük határa Száridig ér.

¹¹ Fölmegy a határuk nyugatnak Maralá felé, érinti Dabbesetet, majd érinti azt a patakot, amely Jokneámmal szemben van. ¹² Száridnál keletre, napkelet felé fordul Kizlót-Tábór határán, azután elér Dáberatig, majd fölmegy Jáfiáig. ¹³ Onnan továbbmegy keleti irányban Gát-Héfer és Ét-Kácín felé, majd elér Rimmónig, ott pedig elkanyarodik Néá felé. ¹⁴ Ezt megkerüli a határ Hannátóntól északra, és a Jiftah-Él-völgyben végződik. ¹⁵ Ott van még Kattát, Nahalál, Simrón, Jidalá és Betlehem. Tizenkét város, falvaival együtt. ¹⁶ Ez Zebulon fiainak az öröksége, nemzetségeiknek megfelelően: ezek a városok falvaikkal együtt.

Issakár öröksége

¹⁷ Negyedszer Issakárra esett a sors, Issakár fiaira, az ő nemzetségeikre. ¹⁸ Az ő területükön van Jezréel, Keszúlót és Súném, ¹⁹ Hafarájim, Sión és Anáharat, ²⁰ Rabbít, Kisjón és Ebec, ²¹ Remet, Én-Ganním, Én-Haddá és Bét-Paccéc. ²² Érinti a határ Tábort, Sahacímát és Bét-Semest, úgyhogy határuk a Jordánál végződik. Tizenhat város, falvaival együtt. ²³ Ez Issakár fiai törzsének az öröksége, nemzetségeiknek megfelelően: ezek a városok falvaikkal együtt.

Ásér öröksége

²⁴ Ötödször Ásér fiainak a törzsére, az ő nemzetségeikre esett a sors. ²⁵ Az ő területükön van Helkat, Halí, Beten és Aksáf, ²⁶ Alammelek, Amád és Misál. Nyugaton érinti a határ a Karmelt és a Libnát-patakot. ²⁷ Innen napkelet felé fordul Bét-Dágón felé, érinti északon Zebulont, a Jiftah-Él-völgyet, Bét-Émeket és Neíélt, majd elér északon Kábúlig. ²⁸ Innen Ebrón, Rehób, Hammón és Káná mellett egészen Szidón-Rabbáig húzódik. ²⁹ Azután Rámá felé fordul a határ, egészen Tírusz megerősített városáig. Majd Hószá felé fordul a határ, és a tengernél

végződik. Ott van még Hebel, Akzíb, ³⁰Ummá, Afék és Rehób. Huszonkét város, falvaival együtt. ³¹Ez Ásér fiai törzsének az öröksége, nemzetségeinek megfelelően: ezek a városok falvaikkal együtt.

Naftáli öröksége

³²Hatodszor Naftáli fiaira esett a sors; Naftáli fiaira, az ő nemzetségeikre. ³³Az ő határuk Héleftől, a caananními tölgyfától Adámí-Nekeben és Jabneélen át Lakkúmig terjed, és a Jordánig ér el. ³⁴Azután nyugat felé Aznót-Tábórnak fordul a határ, és onnan elér Húkókig. Délen Zebulonnal érintkezik, nyugaton meg Ásérral érintkezik, napkeleten pedig a Jordánnal. ³⁵A megerősített városok ezek: Ciddím, Cér, Hammat, Rakkat és Kinneret, ³⁶Adámá, Rámá és Hácór, ³⁷Kedes, Edrei és Én-Hácór, ³⁸Jirón, Migdal-Él, Horém, Bét-Anát és Bét-Semes: tizenkilenc város, falvaival együtt. ³⁹Ez Naftáli fiai törzsének az öröksége, nemzetségeinek megfelelően: ezek a városok falvaikkal együtt.

Dán öröksége

⁴⁰Hetedszer Dán fiainak törzsére esett a sors, az ő nemzetségeikre. ⁴¹Az ő örökségük területén van Corá, Estáól és Ír-Semes, ⁴²Saalbím, Ajjálón és Jitlá, ⁴³Élón, Timnátá és Ekrón, ⁴⁴Elteké, Gibbetón és Baalat, ⁴⁵Jehud, Bené-Berak és Gat-Rimmón, ⁴⁶Mé-Jarkón és Rakkón, a Jáfó előtti területtel együtt. ⁴⁷Dán fiai azonban elvesztették területüket. Ezért felvonultak Dán fiai, és megtámadták Lesemet. Elfoglalták, kardélre hányták, majd birtokba vették, és letelepedtek benne. Azután elnevezték Lesemet Dánnak, ósatyjuknak, Dánnak a nevéből. ⁴⁸Ez Dán fiai törzsének az öröksége, nemzetségeiknek megfelelően: ezek a városok falvaikkal együtt.

Józsué öröksége

⁴⁹Amikor befejezték az örökség szétosztását az ország területén, akkor örökséget adtak Izráel fiai maguk között Józsuének, Nún fiának is. ⁵⁰Az ÚR parancsa szerint azt a várost adták neki, amelyet kért: Timnat-Szerahot, Efraim hegyvidékén. Felépítette a várost, és abban lakott. ⁵¹Ezeket a területeket osztotta ki örökségül Eleázár pap meg Józsué, Nún fia és az izráeli törzsek családfői sorsvetéssel Silóban, az ÚR színe előtt, a kijelentés sátrának a bejáratánál. Így végezték el az ország felosztását.

20

A menedékvárosok

¹Ezután így szólt az ÚR Józsuéhoz: ²Mondd meg Izráel fiainak: Jelöljétek ki a menedékvárosokat, amelyekről Mózes által beszéltem nektek; ³hadd meneküljön oda a gyilkos, aki nem szándékosan, akaratán kívül ölt meg valakit. Szolgáljanak azok nektek menedékkül a vérbosszuló elöl. ⁴Ha valaki egy ilyen városba menekül, álljon meg a városkapu bejáratánál, és beszélje el ügyét a város véneinek. Azok pedig fogadják be maguk közé a városba, adjanak neki helyet, ő pedig lakjék közöttük. ⁵Ha azután üldözi őt a bosszúálló, ne szolgáltatassák ki neki a gyilkost, mert akaratán kívül ölte meg felebarátját, hiszen nem gyűlölte őt azelőtt. ⁶Lakjék abban a városban mindaddig, amíg a közösség elé nem áll ítélethozatalra, vagy amíg meg nem hal az a főpap, aki abban az időben lesz hivatalban. Akkor ismét visszatérhet a gyilkos a maga városába és házába: abba a városba, amelyből elmenekült.

⁷Így különítették el Kedest Galileában, Naftáli hegyvidékén, Sikemet Efraim hegyvidékén és Kirjat-Arbát, azaz Hebrónt Júda hegyvidékén. ⁸A Jordánon túl, Jerikótól keletre, kijelölték Becert Rúben törzséből a pusztában, a fennsíkon, Rámótot Gileádban Gád törzséből és Gólánt Básánban Manassé törzséből. ⁹Ezek lettek a kijelölt városok Izráel fiai és a közöttük tartózkodó jövevények számára, hogy oda menekülhessen mindenki, aki nem szándékosan ölt meg valakit, és ne haljon meg a bosszúálló kezétől, amíg a közösség elé nem áll.

21

A lévíták városai

¹Azután odamentek a lévíták családfői Eleázár paphoz és Józsuéhoz, Nún fiához meg az izráeli törzsek családfőihez, ²és így szóltak hozzájuk Silóban, Kánaán földjén: Az ÚR megparancsolta Mózes által, hogy adjatok nekünk városokat lakóhelyül és azokhoz legelőket az állatainknak. ³Izráel fiai ezért az ÚR parancsa szerint a lévítáknak adták ezeket a városokat a maguk örökségéből, a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt: ⁴amikor a kehátiak nemzetségeire esett a sors, a lévíták között Áron pap fiainak tizenhárom város jutott sorsolással Júda törzséből, Simeon törzséből és Benjámín törzséből.

⁵Kehát többi fiának pedig tíz város jutott sorsolással Efraim törzse nemzetségeiből, Dán törzséből és Manassé törzse egyik feléből.

⁶Gérsón fiainak tizenhárom város jutott sorsolással Issakár törzse nemzetségeiből, Ásér törzséből, Naftáli törzséből és Manassé törzse másik feléből Básánban.

⁷Merári fiai nemzetségeinek tizenkét város jutott Rúben törzséből, Gád törzséből és Zebulon törzséből.

⁸Izráel fiai tehát a lévítáknak adták ezeket a városokat legelőkkel együtt sorsolással, ahogyan Mózes által megparancsolta az ÚR.

Áron fiainak városai

⁹Júda fiainak a törzséből és Simeon fiainak a törzséből név szerint a következő városokat adták oda: ¹⁰Lévi fiai közül a Kehát nemzetségéből származó Áron fiaira esett először a sors.

¹¹Nekik adták Anák atyjának városát, Kirjat-Arbát, azaz Hebrónt Júda hegyvidékén, a körülötte levő legelőkkel együtt. ¹²De a városhoz tartozó mezőket és annak falvait Kálébnak, Jefunne fiának adták birtokul.

¹³Áron pap fiainak adták a gyilkosok menedékvárosát, Hebrónt legelőivel együtt, Libnát legelőivel együtt, ¹⁴Jattírt legelőivel együtt, Estemóát legelőivel együtt, ¹⁵Hólónt legelőivel együtt, Debírt legelőivel együtt, ¹⁶Ajint legelőivel együtt, Juttát legelőivel együtt és Bét-Semest legelőivel együtt: kilenc várost ebből a két törzsből.

¹⁷Benjámín törzséből Gibeónt legelőivel együtt, Gebát legelőivel együtt, ¹⁸Anátótot legelőivel együtt és Almónt legelőivel együtt: négy várost.

¹⁹Áron fiainak, a papoknak összesen tizenhárom város jutott, a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt.

A többi kehátiak városai

²⁰A Kehát fiainak nemzetségeihez tartozó lévíták közül Kehát többi fiának ezek a városok jutottak sorsolással Efraim törzséből: ²¹nekik adták Efraim hegyvidékén a gyilkosok menedékvárosát, Sikemet legelőivel együtt, továbbá Gézert legelőivel együtt, ²²Kibcajimot legelőivel együtt és Bét-Hórónt legelőivel együtt: négy várost.

²³Dán törzséből Eltekét legelőivel együtt, Gibbetónt legelőivel együtt, ²⁴Ajjálónt legelőivel együtt, és Gat-Rimmónt legelőivel együtt: négy várost.

²⁵Manassé törzsének egyik feléből Taanakot legelőivel együtt és Gat-Rimmónt legelőivel együtt: két várost.

²⁶Kehát fiai többi nemzetségének összesen tíz város jutott, a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt.

A gérsóni lévíták városai

²⁷A lévíták nemzetségei közül Gérsón fiainak adták Manassé törzsének másik feléből a gyilkosok menedékvárosát, a básáni Gólánt legelőivel együtt és Beesterát legelőivel együtt: két várost.

²⁸Issakár törzséből Kisjont legelőivel együtt, Dáberatot legelőivel együtt, ²⁹Jarmútot legelőivel együtt és Én-Gannímot legelőivel együtt: négy várost.

³⁰Ásér törzséből Misált legelőivel együtt, Abdónt legelőivel együtt, ³¹Helkatot legelőivel együtt és Rehóbot legelőivel együtt: négy várost.

³²Naftáli törzséből Galileában a gyilkosok menedékvárosát, Kedest legelőivel együtt, Hammót-Dórt legelőivel együtt és Kartánt legelőivel együtt: három várost.

³³A gérsóni nemzetségeknek összesen tizenhárom város jutott, a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt.

A merári léviták városai

³⁴A többi lévitának, Merári fiai nemzetségeinek adták Zebulon törzséből Jokneámot legelőivel együtt, Kartát legelőivel együtt, ³⁵Dimnát legelőivel együtt és Nahalált legelőivel együtt: négy várost.

³⁶Rúben törzséből Becert legelőivel együtt, Jahcát legelőivel együtt, ³⁷Kedémótot legelőivel együtt és Mэфáatot legelőivel együtt: négy várost.

³⁸Gád törzséből Gileádban a gyilkosok menedékvárosát, Rámótot legelőivel együtt, Mahanajimot legelőivel együtt, ³⁹Hesbónt legelőivel együtt és Jazért legelőivel együtt: összesen négy várost.

⁴⁰A léviták többi nemzetségei közül Merári fiai nemzetségeinek sorsolással tizenkét város jutott.

⁴¹A lévitáknak tehát Izráel fiainak birtokaiból összesen negyvennyolc város jutott, a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt. ⁴²Ezekhez a városokhoz városenként legelők is tartoztak körös-körül; így volt ez mindegyik város esetében.

Az ígéret beteljesedett

⁴³Így adta oda az ÚR Izráelnek az egész országot, amelyről megesküdött, hogy atyáiknak adja. Birtokba is vették, és letelepedtek benne. ⁴⁴Nyugalmat is adott nekik az ÚR mindenfelől, pontosan úgy, ahogyan megesküdött erre atyáiknak. Ellenségeik közül senki sem tudott megállni velük szemben: minden ellenségüket kezükbe adta az ÚR. ⁴⁵Egyetlen szó sem veszett el azokból az ígéretekéből, amelyeket az ÚR Izráel házának megígért, mind beteljesedett.

22

Józsué elbocsátja a Jordánon túli törzseket

¹Akkor összehívatta Józsué a rúbenieket, gádiakat és Manassé törzse felét, ²és ezt mondta nekik: Megtartottátok mindazt, amit Mózes, az ÚR szolgálója nektek megparancsolt, és hallgattatok a szavamra, bármit is parancsoltam nektek. ³Nem hagytátok el testvéreiteket e hosszú idő alatt mind a mai napig, hanem hűségesen megtartottátok azt a parancsolatot, amelyet az ÚR, a ti Istenetek elrendelt. ⁴Most már nyugalmat adott Istenetek, az ÚR testvéreiteknek, ahogyan megígérte nekik. Azért most menjetek vissza sátraitokba, arra a földre, amelyet nektek adott birtokul Mózes, az ÚR szolgálója a Jordánon túl. ⁵De nagyon vigyázzatok! Tartsátok meg mindazt a parancsolatot és azt a törvényt, amelyet Mózes, az ÚR szolgálója parancsolt meg nektek: Szeressétek az URat, a ti Isteneteket, és mindenben az ő útjain járjatok; tartsátok meg parancsolatait, ragaszkodjatok hozzá, és őt szolgáljátok teljes szívetekből és teljes lelketekből! ⁶Azután megáldotta és elbocsátotta őket Józsué, ők pedig elmentek sátraikba.

⁷Manassé törzse egyik felének Mózes adott örökséget Básánban. A másik felének pedig Józsué adott testvéreik között a Jordánon innen, a nyugati oldalon. Ezeket is elbocsátotta Józsué a sátraikba, és megáldotta őket. ⁸Ezt mondta nekik: Térjete vissza sátraitokba mindazzal, amit megszerectek: igen sok jószággal, ezüsttel és arannyal, rézzel és

vassal, meg igen sok ruhával. De osszátok meg testvéreitekkel azt, amit az ellenségeitektől zsákmányoltatok!

Oltárépítés a Jordán partján

⁹Akkor megfordultak, és eltávoztak Rúben fiai, Gád fiai és Manassé törzsének fele Izráel fiaitól a Kánaán földjén levő Silóból, elmentek Gileád földjére, arra a földre, amelyet birtokba vettek az Úrnak Mózes által adott parancsa szerint. ¹⁰Amikor Gelílóba értek, amely még Kánaán földjén, a Jordán mellett van, oltárt építettek ott, a Jordán mellett Rúben fiai, Gád fiai és Manassé törzsének a fele, egy feltűnően nagy oltárt.

¹¹Izráel fiai azonban meghallották, hogy oltárt építettek Rúben fiai, Gád fiai és a Manassé törzsének a fele Kánaán földjének a határán, a Jordán mellett, Gelílótnál, az izráeli oldalon. ¹²Amikor ezt Izráel fiai meghallották, összegyűlt Izráel fiainak egész közössége Silóban, hogy hadat indítsanak ellenük.

¹³Ekkor Izráel fiai elküldték Rúben fiaihoz, Gád fiaihoz és Manassé törzsének a feléhez Gileád földjére Fineást, Eleázár pap fiát, ¹⁴és vele együtt tíz fejedelmet; egy-egy fejedelmet Izráel valamennyi törzséből, egy-egy nagycsaládból. Mindegyikük a maga nagycsaládjának a feje volt Izráel nemzetségei között. ¹⁵Amikor megérkeztek Rúben fiaihoz, Gád fiaihoz és Manassé törzsének feléhez Gileád földjére, így beszéltek hozzájuk: ¹⁶Ezt üzeni az Úr egész közössége: Micsoda hűtlenséget követtetek el Izráel Istene ellen, hogy máris elfordultatok az Úrtól? Ti most az Úr ellen lázadtatok azzal, hogy oltárt építettetek magatoknak! ¹⁷Nem elég, hogy Peór miatt bűnbe estünk, amelyből még máig sem tisztultunk meg, és amely miatt csapás érte az Úr közösségét? ¹⁸Ti pedig máris elfordultatok az Úrtól? Pedig ha ti ma felláztok az Úr ellen, holnap ő Izráel egész közösségére fog haragudni. ¹⁹Ha tisztátalan föld a ti birtokotok, jöjjetek át erre a földre, amely az Úr birtoka: ahol az Úr hajléka van, és legyen közöttünk a birtokotok. De az Úr ellen ne lázadjatok fel, és ellenünk se lázadjatok azzal, hogy oltárt építetek magatoknak Istenünknek, az Úrnak az oltárán kívül. ²⁰Amikor Ákán, Zerah fia hűtlenül bánt a kiirtásra rendelt dolgokkal, Izráel egész közösségére haragudott meg az Úr. Pedig ő csak egyetlen ember volt! Nem kellett-e bűne miatt elpusztulnia?

²¹Ekkor megszólaltak Rúben fiai, Gád fiai és Manassé törzsének a fele, és így szóltak Izráel nemzetségfőihez: ²²Tudja az Úr, az erős Isten, az Úr, az erős Isten, és tudja meg Izráel is, hogy lázadás vagy az Úr elleni hűtlenség-e ez! Ha igen, úgy ne segítsen meg bennünket ezen a napon! ²³Maga az Úr vizsgálja meg, hogy azért építettünk-e oltárt, hogy elforduljunk az Úrtól, és égőáldozatot meg ételáldozatot készítsünk, vagy békeáldozatot mutassunk be rajta! ²⁴Sőt inkább azért csináltuk ezt, mert attól tartunk, hogy holnap ezt mondják a ti fiaitok a mi fiainknak: Mit akartok ti az Úrtól, Izráel Istenétől? ²⁵Hiszen a Jordánt határrá tette az Úr köztünk és köztetek, Rúben fiai és Gád fiai; nincs nektek közötök az Úrhoz! Így a ti fiaitok lesznek az okai annak, ha a mi fiaink nem félik majd az Urat. ²⁶Azért ezt mondtuk: Fogjunk hozzá, és építsük meg ezt az oltárt, de nem égőáldozatra és nem véresáldozatra, ²⁷hanem hogy ez legyen a tanú köztünk és köztetek, meg az utánunk következő nemzedékek között arra, hogy mi az Urat akarjuk tisztelni az ő színe előtt bemutatott égőáldozatainkkal, véresáldozatainkkal és békeáldozatainkkal. Ne mondassák holnap a ti fiaitok a mi fiainknak: Nincs nektek közötök az Úrhoz! ²⁸Azt mondtuk tehát: Ha ezt mondják majd nekünk vagy az utódainknak, akkor azt fogjuk felelni: Nézzétek az Úr oltárának a mását, amelyet atyáink készítettek, de nem égőáldozatra és nem véresáldozatra, hanem hogy ez legyen a tanú köztünk és köztetek. ²⁹Távol legyen tőlünk, hogy fellázadjunk az Úr ellen, és elforduljunk ma az Úrtól azzal, hogy égőáldozatra, ételáldozatra vagy véresáldozatra való oltárt építsünk Istenünknek, az Úrnak az oltárán kívül, amely az ő hajléka előtt áll.

³⁰Amikor meghallotta Fineás pap és a közösség fejedelmei, Izráel nemzetségfői, akik vele voltak, azokat a szavakat, amelyeket Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fiai mondtak,

tetszett nekik. ³¹Fineás, Eleázár pap fia ezért azt mondta Rúben fiainak, Gád fiainak és Manassé fiainak: Most már tudjuk, hogy köztünk van az ÚR, mert nem követtetek el ezzel hűtlenséget az ÚR ellen. Így hát megmentettétek Izráel fiait az ÚR kezétől!

³²Ezután Fineás, Eleázár pap fia és a fejedelmek visszatértek Rúben fiaitól és Gád fiaitól, Gileád földjéről Kánaán földjére, Izráel fiához, és jelentették nekik a dolgot. ³³Tetszett ez a dolog Izráel fiainak is, ezért áldották Istent Izráel fiai. Nem gondoltak többé arra, hogy hadat indítsanak azok ellen és elpusztítsák azt a földet, ahol Rúben fiai és Gád fiai laktak. ³⁴Az oltárt pedig így nevezték Rúben fiai és Gád fiai: Ez a tanú közöttünk, hogy az ÚR az Isten!

23

Józsué intelmei

¹Hosszú idő telt el azután, hogy az ÚR mindenfelől nyugalmat adott Izráelnek ellenségeitől. Józsué is élemedett korú, öreg ember lett. ²Ekkor összehívta Józsué egész Izráelt, annak véneit, családfőit, bírait és elöljáróit, és ezt mondta nekik: Én már élemedett korú, öreg ember vagyok. ³Látátok mindazt, amit Istenetek, az ÚR tett értetek ezekkel a népekkel, hiszen Istenetek, az ÚR harcolt értetek. ⁴Látjátok, kisorsoltam törzseitek között az itt maradt népek birtokát, meg azokét a népekét is, amelyeket kiirtottam a Jordántól a Nagy-tengerig napnyugaton. ⁵Istenetek, az ÚR maga szorítja és űzi ki őket előletek, hogy birtokba vegyétek földjüket, ahogyan megígérte nektek Istenetek, az ÚR. ⁶Legyetek azért igen erősek; tartsátok meg és teljesítsétek mindazt, ami meg van írva Mózes törvényének könyvében! Ne térjetelek attól se jobbra, se balra! ⁷Ne keveredjete össze ezekkel a népekkel, amelyek itt maradtak köztetek. Isteneiknek a nevét ne említsétek, ne esküdjete rájuk, ne tiszteljétek és ne imádjátok azokat! ⁸Ragaszkodjatok viszont Istenetekhez, az ÚRhoz, ahogyan a mai napig tettétek! Nagy és erős népeket űzött ki előletek az ÚR, és senki sem állhatott meg előttetek mindmáig. ⁹Közületek egy elkerget ezret, mert Istenetek, az ÚR harcol értetek, ahogyan megígérte nektek. ¹⁰Azért nagyon vigyázzatok magatokra, és szeressétek Isteneteket, az URat! ¹¹Mert ha mégis elfordultok tőle, és ha ezeknek a népeknek a maradékaihoz ragaszkodtok, amelyek itt maradtak közöttetek, ha összeházasodtok és összekeveredtek velük, ők meg veletek, ¹²akkor tudjátok meg, hogy nem űzi ki többé Istenetek, az ÚR ezeket a népeket előletek. Sőt, tórré és csapdává lesznek számotokra, oldalaton ostorrá, szemetekben pedig tövisekké, míg ki nem pusztultok erről a jó földről, amelyet Istenetek, az ÚR adott nektek.

¹³Én most elmegyek azon az úton, amelyen minden ember elmegy. Ismerjétek el teljes szívetekből és teljes lelketekből, hogy nem vészett el egyetlen szó sem azokból az ígéretek közül, amelyeket megígért nektek Istenetek, az ÚR! Mind beteljesedett rajtatok, nem vészett el abból egy szó sem. ¹⁴De ahogyan beteljesedett rajtatok mindaz az ígélet, amelyet Istenetek, az ÚR megígért nektek, úgy fogja beteljesíteni rajtatok az ÚR minden fenyegetését is, amíg ki nem pusztít benneteket erről a jó földről, amelyet nektek adott Istenetek, az ÚR. ¹⁵Ha megszegitek Isteneteknek, az ÚRnak szövetségét, amelyet ő rendelt nektek, ha elmentek, és más isteneket tiszteltek, és azokat imádjátok, akkor föllángol majd ellenetek az ÚR haragja, és hamarosan kipusztultok erről a jó földről, amelyet nektek adott.

24

Józsué megújítja a szövetséget Sikemben

¹Józsué összegyűjtötte Izráel minden törzsét Sikembe, egybehívta Izráel véneit, családfőit, bírait és elöljáróit. Odaálltak Isten színe elé. ²Ekkor azt mondta Józsué az egész népnek: Így szól az ÚR, Izráel Istene: A folyamom túl laktak régen atyáitok, Ábrahámnak és Náhórnak az apja, Táré, és más isteneket tiszteltek. ³De kiragadtam atyátokat, Ábrahámot a folyamom túlról, és végigvezettem Kánaán egész földjén. Megszaporítottam utódait: Izsákot adtam neki, ⁴Izsáknak pedig Jákóbot és Ézsaut adtam; Ézsautnak a Széir-hegységet adtam birtokul, Jákób

és fiai pedig lementek Egyiptomba. ⁵Majd elküldtem Mózeset és Áront, és megvertem Egyiptomot; ezt vittem véghez közöttük. Azután kihoztalak benneteket. ⁶Kihoztam atyáitokat Egyiptomból, és eljutottatok a tengerig. Az egyiptomiak azonban harci kocsikkal és lovasokkal üldözték atyáitokat a Vörös-tengerig. ⁷Akkor az Úrhoz kiáltottak segítségért, és ő sötétséget bocsátott közétek és az egyiptomiak közé. Rájuk eresztette a tengert, és az elborította őket. A saját szemetekkel láttátok, hogy mit tettem Egyiptommal. Azután a pusztában laktatok hosszú ideig. ⁸Majd bevittelek benneteket az emóriai földjére, akik a Jordánon túl laktak. Ők harcba szálltak ellenetek, de én a kezetekbe adtam őket. Birtokba vettétek a földjüket, őket pedig kipusztítottam előledek.

⁹Azután fölkelte Bálák, Cippór fia, Móáb királya, és harcba szállt Izráel ellen. Elküldött, és hívatta Bálámot, Beór fiát, hogy átkozzon meg benneteket. ¹⁰Én azonban nem akartam meghallgatni Bálámot, hanem meg kellett áldania benneteket, és így kimentettelek benneteket a kezéből. ¹¹Azután átkeltetek a Jordánon, és elérkeztetek Jerikóhoz. Harcba szálltak ellenetek Jerikó polgárai, az emóriaiak, a perizziek, a kánaániak, a hettiták, a girgásziak, a hivviek és a jebúsziaiak, de a kezetekbe adtam őket. ¹²Rettenetes félelmet bocsátottam rájuk: az futamította meg az emóriai két királyát, nem a te kardod vagy az íjad. ¹³Olyan földet adtam nektek, amelyért nem ti fáradoztatok, városokat, amelyeket nem ti építtetek, mégis letelepedtetek bennük; szőlőket és olajfákat, amelyeket nem ti ültettetek, mégis ti esztek róluk.

¹⁴Most azért az URat féljétek, és őt szolgáljátok hűen és feddhetetlenül! Távolítsátok el azokat az isteneiket, amelyeket atyáitok szolgálták a folyamon túl meg Egyiptomban, és az URat szolgáljátok! ¹⁵De ha nem tetszik nektek, hogy az URat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneiket, akiket atyáitok szolgálták a folyamon túl, akár az emóriai isteneit, akiknek most a földjén laktok. De én és az én házam népe az URat szolgáljuk!

A nép fogadalma

¹⁶Erre így válaszolt a nép: Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az URat, és más isteneiket szolgáljunk! ¹⁷Az ÚR a mi Istenünk! Ő hozott föl bennünket és atyáinkat Egyiptom földjéről, a szolgaság házából, és tette azokat a nagy jeleket a szemünk láttára. Ő vigyázott ránk végig az úton, amelyet megtettünk, és minden nép között, ahol átvonultunk. ¹⁸Kiűzött előlünk az ÚR minden népet, akik az országban laktak, még az emóriaiakat is. Mi is az URat akarjuk hát szolgálni; bizony, ő a mi Istenünk!

¹⁹Akkor Józsué ezt mondta a népnek: Nem tudjátok ti szolgálni az URat, mert szent Isten ő, féltőn szerető Isten ő, nem tűri el hitszegéseiteket és vétkeiteket! ²⁰Ha majd elhagyjátok az URat, és idegen isteneiket szolgáltok, akkor ő újra meg újra csapást hoz rátok, és megsemmisít, ha addig jót is tett veletek.

²¹A nép azonban ezt felelte Józsuénak: Nem! Mi az URat akarjuk szolgálni! ²²Ekkor így szólt Józsué a néphez: Magatok vagytok a tanúi annak, hogy ti választottátok az URat, hogy őt szolgáljátok. Ők azt felelték: Tanúi vagyunk.

²³Most azért távolítsátok el az idegen isteneiket, amelyek közöttetek vannak, és fordítsátok oda szíveteket az Úrhoz, Izráel Istenéhez! ²⁴A nép így felelt Józsuénak: Az URat, a mi Istenünket fogjuk szolgálni, és az ő szavára hallgatunk.

²⁵Így kötött szövetséget Józsué azon a napon népe javára, elébe tárva a rendelkezéseket és a törvényeket Sikemben. ²⁶Azután beírta Józsué ezeket a dolgokat az Isten törvénykönyvébe. Majd fogott egy nagy követ, és odaállította az alá a cserfa alá, amely az ÚR szentélyénél volt. ²⁷És ezt mondta Józsué az egész népnek: Ez a kő lesz a tanúbizonyosság ellenünk, mert ez hallotta az Úrnak minden mondását, amikor beszélt velünk. Ez lesz a tanúbizonyosság ellenetek, ha megtagadjátok Isteneteket! ²⁸Ezután elbocsátotta Józsué a népet, mindenkit a maga örökségébe.

Józsué és Eleázár halála

²⁹Történt pedig ezek után, hogy meghalt Józsué, Nún fia, az ÚR szolgája százötven éves korában.

³⁰Eltemették örökségének a területén, Timnat-Szerahban, amely Efraim hegyvidékén, a Gaas-hegytől északra van.

³¹Izráel pedig az URat szolgálta Józsué egész életében, meg azoknak a véneknek az idejében, akik túléltek Józsué, és akik ismerték az ÚRnak mindazokat a tetteit, amelyeket véghezvitt Izráelért.

³²József csontjait, amelyeket Egyiptomból hoztak magukkal Izráel fiai, Sikemben temették el, a mezőnek azon a részén, amelyet Jákób vett meg Hamórnak, Sikem atyjának fiaitól száz keszíta ezüstért, és amely József fiainak az öröksége lett.

³³Meghalt Eleázár, Áron fia is, és eltemették fiának, Fineásnak a városában, Gibeában, amelyet Efraim hegyvidékén adtak neki.